



ΝΤΑΪΣΜΟΣ



Ο ΝΤΑΪΣΜΟΣ



Ο Νταΐσμος ή Ταΐσμος, είναι η συνεργατική συνεταιρική Νταΐστική συσσωμάτωση, και ο όρος προέρχεται από τη λέξη ταΐ-ταΐζω-που σημαίνει φαΐ.
 Η λέξη αυτή είναι η αρχαιότερη που προσδιορίζει το σύστημα.
 Όλες οι άλλες συνώνυμες, όπως έστιά, κοινότητα, κομπανία, είναι μεταγενέστερες.
 Ο αρχέγονος τύπος του σχήματος είναι Νταΐσμος.
 Ο όρος αυτός κρατήθηκε μέχρι και το δέκατο ένατο αιώνα στις κλεφταρματολικές και συντροφοναυτικές συσσωματώσεις.

ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ: Τα μέλη του Νταΐσμου

Τα μέλη του Νταΐσμου ονομάζονταν σύντροφοι.
 Ο όρος στην προκειμένη περίπτωση είναι ακριβολογικός.
 Σημαίνει τα μέλη μιας κοινότητας που είναι δεμένα μεταξύ τους με πολλούς δεσμούς, αλλά κύρια την κοινή διατροφή.
 Οι Νταΐσμοι, άλλωστε, με αυτό τον αντικειμενικό σκοπό δημιουργήθηκαν: Να οργανώσουν όλες τις δραστηριότητες τους ορθολογιστικά, εξασφαλίζοντας σταθερή διατροφή στα μέλη τους.
 Έτρωγαν κοινά, από το ίδιο, τι μπορούσαν να εξασφαλίσουν κυνηγώντας, ή συλλέγοντας καρπούς, κι αργότερα, στη φάση της γεωργίας και κτηνοτροφίας, από τα γεννήματα της καλλιεργούμενης κοινής γης, ή τα ζώα του κοινού κοπαδιού.

ΟΙ ΝΤΑΪΣΜΟΙ Η ΤΑΓΟΙ

Κύριοι λειτουργοί του Νταΐσμου ήταν οι Νταΐσμοι ή Ταγοί.
 Οι Νταΐσμοι ή Ταγοί ήταν άτομα που ασκούσαν το λειτουργήμα τους μετά από επιλογή των ψυχοβιολογικών τους χαρακτηριστικών και συστηματική θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση, που αύξανε τις φυσικές τους ικανότητες στον πιο ψηλό βαθμό, και οι γνώσεις τους εκτείνονταν σε κάθε τομέα με τάση τη σφαιρική και ολοκληρωμένη αντίληψη των πραγμάτων.
 Ξεχωρίζαν με τη σωματική τους ρώμη, το δυναμισμό, την εφύφα, την δημοφιλία, την αγαθότητα του χαρακτήρα, και τη φυσική ροπή προς τη δικαιοσύνη.
 Έπρεπε να είναι απαλλαγμένοι από έγπαθειες, μνησικακίες, εξουσιαστική διάθεση τυραννικότητας, και να έχουν αναπτυγμένη κοινωνική συνείδηση.
 Στο πρακτικό έλλειπο, ήταν υπεύθυνοι της κοινοβιακής ζωής των μελών της Κοινότητας, που στήριζονταν στο συνεργατικό συνεταιρισμό, και έτρωγαν σε κοινή τράπεζα.

ΝΤΑΪΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ
 ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ
 Η ΠΡΑΧΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΒΙΩΣΗ
 ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΝΤΑΪΣΜΟΥ
 (Η ΤΑΪΦΑ, ΣΥΝΩΝΥΜΟ ΤΩΝ
 ΟΡΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ-ΣΥΝΤΡΟΦΙΛΙΑ-
 ΚΙ-ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΗ ΣΥΣΤΕΙΡΕΣΗ
 ΚΟΜΠΑΝΙΑ-ΕΣΤΙΑ-ΑΣΤΥ-ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ)
 ΤΟΥ ΑΡΧΕΤΥΠΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ
 ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
 ΠΟΥ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΟΝ,
 ΓΕΝΗΛΗΘΗΚΑΝ
 ΑΝΑΠΤΥΧΟΥΝΤΑΙ

Η δίκαιη διανομή της τροφής ήταν ένα από τα βασικότερα τους καθήκοντα.
 Από τον πρωταρχικής σημασίας ρόλο που έπαιζαν στην κοινότητα, προέρχεται και η ονομασία τους Ταγός ή Νταΐς.
 Στην κυριολεξία ο όρος σημαίνει τροφοδότης, ταΐστης. Αυτός που είναι επιφορτισμένος με την ευθύνη της διατροφής. Αυτός που δίνει την τροφή.
 Αυτή είναι η πραγματική σημασία της λέξης ετυμολογικά.

ΟΙ ΝΤΑΪΣΜΟΙ
 ΤΩΝ
 ΟΙ ΝΤΑΪΣΜΟΙ

Επειδή όμως τα άτομα αυτά ασκούσαν και άλλες αρμοδιότητες, και στην εξελικτική πορεία του θεσμού-που σταδιακά έγινε παγκόσμιος και έβαλε τις βάσεις του ανθρώπινου πολιτισμού-αναπτύχθηκαν οι ιδιότητες και ικανότητες τους σε μέγιστο βαθμό, σταθεροποιώντας το θεσμό, ο Νταΐς σημαίνει και έκφραζε και πολλές άλλες ιδιότητες.

Ανάμεσα σ' άλλες η παλληκαριά και η δικαιοσύνη είχαν την πρώτη θέση.
 Έτσι, οι Νταΐσμοι ή Ταγοί, φυσικό ήταν να ήρωοποιηθούν, να εξαγνιστούν και να θεοποιηθούν.

Η ονομασία Ντέους, που σημαίνει θεός, προέρχεται από το Νταΐς.
 Αυτό αποτελεί μία πλευρά του Νταΐσμου, ύψιστης σημασίας.

Μ' αυτές, συνήθως, τις ιδιότητες είναι μέχρι σήμερα γνωστός ο ξεχωριστός εκείνος τύπος του ανθρώπου που ήταν θρυλικός μέχρι τα τέλη του περασμένου αιώνα, ανάμεσα στους Έλληνες, και εξακολουθεί να παραμένει με την ίδια αινιγματική και τώρα στους λαούς κύρια της Ασίας, στους Κινέζους και τους Ιάπωνες σαν Ταΐ, στους Άραβες σαν Φενταΐν ή Φενταΐν, στους Πέρσες σαν Μοζαχεντίν, στους Αρμένιους σαν Φενταΐ.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι σήμερα οι μαχητές των Παλαιστινιακών δυνάμεων, διατηρούν τον αρχέγονο τύπο του Φενταΐν, και οι Αρμένιοι μαχητές επίσης, τον τύπο, όπως λέγεται στη γλώσσα τους Φενταΐ.

Είναι, επίσης, πολύ ενδιαφέρον το γεγονός, ότι ο συγγραφέας της γνωστής και εξαιρετικά επιτυχημένης κινηματογραφικής σειράς "Ο πόλεμος των άστρων" στήριξε ολόκληρο το μελλοντολογικό του έργο, στα πανάρχαια νταΐστικά πρότυπα, μεταφέροντας στον κινηματογράφο τη νταΐστική φιλοσοφία, και το πρότυπό της, το γνωστό, σ' όσους έχουν δει αυτά τα έργα τζενταΐ.

Όπως το σύστημα του νταΐσμου εξαπλώθηκε σ' ολόκληρη τη γη, έτσι οι κύριοι φορείς και λειτουργοί του, οι Νταΐσμοι, υπήρξαν σ' όλους τους λαούς και τις χώρες της γης.

Έχοντας κοινή αφετηρία και κοινό σύστημα που δρούσαν και υπηρετούσαν, διατήρησαν παντού τα αρχέγονα χαρακτηριστικά του θεσμού.

Οι διαφοροποιήσεις συνετέλεσαν από λαό σε λαό ανάλογα με τις ιστορικές του καμπές.

Παρ' όλη αυτά, στα κύρια του γνωρίσματα, ο θεσμός των Νταΐσμων κατάρθωσε να επιβιώσει παντού για πολλούς αιώνες, και όταν άκμα ο Νταΐσμος έπαψε να υπάρχει.

Οι νταΐσμοι, άτομα μυημένα, πέτυχαν να κρατήσουν την παράδοση του δικού τους θεσμού και λειτουργήματος, παρά τις κατά καιρούς εξοντωτικές διώξεις που δρούσαν εναντίον τους οι διάφορες μορφές εξουσίας, που κατάφεραν να εκμηδενίσουν τις κοινότητες, επιβάλλοντας τον κρατισμό και την τυραννική εξουσία.

Οι Νταΐσμοι μπόρεσαν να επιβιώσουν εξ αιτίας της δύναμης των αρχών και της φιλοσοφίας του Νταΐσμου, γενικά, και ιδιαίτερα της δικιάς τους παράδοσης.

Με τη διάλυση των νταΐσμων, ή τον εκφυλισμό τους, λόγω των βλαπτικών παρεμβάσεων από τους φορείς της αρχής του ιμπεριου, του εξουσιασμού και της τυραννίας, οι νταΐσμοι ζούσαν σε κατάσταση παρανομίας ή ημιπαρανομίας.

Με την ανάπτυξη των αυτοκρατοριών και των συγκεντρωτικών μεγάλων κρατών που εξελίχθηκαν στη σημερινή γνωστή κατάσταση, όπου ακόμα μπόρεσαν να επιβιώσουν, κινιόταν στο περιθώριο.

Παρ' όλη αυτά, οι αρχές που είχαν βιώσει στα πανάρχαια χρόνια της άκμης του θεσμού, έγιναν πανανθρώπινες και χάραξαν την πορεία της ανθρωπίνης σκέψης.

Και όταν ακόμα δεν υπήρχαν γνήσιοι εκπρόσωποι του νταΐστικού θεσμού, οι θύλοι γύρω από το πνεύμα τους, ήταν διάχυτοι και άσβηστοι, σε σημείο καθολικό.

Το νταΐστικό πνεύμα, καλλιεργούμενο από όλες τις μορφές της τέχνης, και κύρια τη λογοτεχνία, κράτησε ζωντανό για αιώνες το νταΐστικό ιδανικό, αν και πολλές φορές οι ονομασίες που δίνονταν σ' αυτό ήταν άλλες, όπως: ήρωισμός, λεβεντιά, παλληκαριά, ιπποτισμός, κλπ., και επίσης οι νταΐστικές πράξεις γίνονταν στο όνομα διάφορων ιδεών:

Της πατρίδας, του έθνους, της θρησκείας, της κοινωνίας κλπ.



ΔΙΔΑΧΤΗΚΑΝ ΚΑΙ
ΠΑΓΙΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ
ΟΠΕΣ ΧΩΡΙΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗ
ΟΙ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΚΙ ΘΕΑ-
ΜΑΤΕΣ ΔΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΔΕΡΦΟΠΟΙ-
ΗΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΥΠΟΧΟΡΗΤΗΣ ΠΕΡΗΦΑΝΗΣ
ΚΙ ΥΠΕΥΘΥΝΗΣ ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΠΟΥ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ
ΑΡΑ
ΚΑΙ ΚΗΡΕΙΤΑΙ ΒΙΩΜΑΤΙΚΑ
ΤΑΥΤΙΖΟΜΕΝΑΣ ΤΟ ΑΤΟΜΙΚΟ ΜΕ ΤΟ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΟ
ΣΥΝΗΘΙΚΟ ΕΓΩ

ΗΤΑΪΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΣΜΟΣ

Πρέπει νά διευκρινιστούν μερικά σημεία του Νταϊσμού, καί ιδιαίτερα όσα
αφορούν τόν δυναμισμό.

Στή Νταϊστική βιο-θεωρία,ήπαλληκαριά,ή γενναιότητα,ό δυναμισμός,αποτελούν

βασικά της στοιχεία.
Κάθε όμωσ γενναίος ή δυναμικός,δέν είναι καί νταής.
"Η δυναμικότητα δέν προϋποθέτει Νταϊστικό φρόνημα.
"Αντίθετα,ό Νταϊσμός,προϋποθέτει καί τή δυναμικότητα.
Πρόκειται γιά ένα σημείο λεπτό καί ουσιαστικό,μέ θεμελειακή θεωρητική
καί πρακτική σημασία γιά τόν Νταϊσμό,πού χρειάζεται διευκρινίσεις,έπειδή,εί
δικά στήν έποχή μας,ύπάρχει γενική σύγχυση πάνω σ'αυτό.
Σήμερα, κάθε πράξη ατομικής δυναμικής δράσης γιά επίλυση διαφορών αποδίδ
δεται σέ "νταήδες",μέσα σέ παρένθεση.
Ευτυχώς,βέβαια,πού μπαίνει ή παρένθεση αυτή,καί κάπως διορθώνει τόν λάθος.
Αυτό γίνεται γιατί,δυστυχώς,τό Νταϊστικό σύστημα,αν καί πανάρχαιο,δέν έχει
ώς τώρα αποτελέσει αντικείμενο έπιστημονικής έρευνας καί έλάχιστα είναι τά
έργα πού αναφέρονται στό Νταϊσμό συγκεκριμένα.
Παρ'όλ'αυτά,καί τά λίγα πού υπάρχουν,δίνουν τή σωστή διάσταση τού Νταϊσ
μού,καί προσδιορίζουν μέ ακρίβεια τόν Νταή,όπως ήταν άκόμα μέχρι τά τέλη
τού περασμένου αιώνα καί τίσ άρχές τού δικού μας.

"Ας σημειωθεί επίσης έδώ,έστω καί μέ μιάν γενικευτική αναφορά,ότι όλοκλη
ρος ό 19ος αιώνας,καί οί πρώτες δεκαετίες τού δικού μας,αποτελέσαν πεδίο
μάχης,άνάμεσα στόν κρατικό-καπιταλιστικό εξουσιασμό,πού αναπτύχθηκε σέ παγ
κόσμια κλίμακα-σέ κάθε περιοχή τής γής-καί στό Νταϊστικό κοινοτισμό.
"Ο Νταϊσμός,δεμένος αναπόσπαστα μέ τόν κοινοτισμό,τήν ατομικότητα,τήν έλευ
θερία,τόν αντικρατισμό καί τόν αντιεξουσιασμό γενικά,χτυπήθηκε δυναμικά άπ
τούς εξουσιαστές,πού παράλληλα προσπάθησαν νά διαστρεβλώσουν τόν περιεχόμε
νο,τήν ούσία,καί τόν ήθικό μεγαλείο τών φορέων τού Νταϊστικού πνεύματος.

Πρόκειται γιά ένα τεράστιο κεφάλαιο τής πανανθρώπινης ιστορίας,σταθμικό
γιά τίσ κατευθύνσεις καί τήν τύχη τού ανθρώπινου γένους,πού είναι αναγκαίο
νά γίνει πλατεία γνωστό.



Οί Νταϊστικές άρχές συνθέτουν ένα σφαιρικό όλο,καί καλύπτουν κάθε πλευ
ρά τής ζωής.
Καλύπτουν τόν άτομο,τήν ομάδα,τήν κοινότητα.
Στό σημείο αυτό θεωρώ άπαραίτητο νά αναφερθούν μερικές άπ'αυτές τίσ άρ
χές,πού αφορούν τόν Νταή:

1. "Ο Νταϊσμός είναι βιο-θεωρία ατομικοκεντρική.
Στοχεύει κατευθείαν στό άτομο.
2. "Ο Νταής δρᾶ καί μόνος καί μέ πολλούς,άλλά σ'ένα σύνολο μπορεί νά είναι
ό μόνος Νταής,όπως μπορούν νά υπάρχουν κι άλλοι,ή άκόμα,ή ομάδα νά είναι
όλοκληρωτικά νταϊστική.
Νά αποτελεῖται,δηλαδή,άπό Νταήδες.
Μιά τέτοια ομάδα,γιά παράδειγμα,αποτελούσαν οί "Αργοναύτες.
3. "Ο Νταής δρᾶ κατά βούληση καί αυτοδύναμα.
Δέν έκτελεί τόν έργο του κατόπιν διαταγής.
"Η άπόφαση γιά δράση είναι δικιά του υπόθεση.
4. "Η δράση τού Νταή, δέν αποβλέπει σέ καμιά όφελιμιστική σκοπιμότητα.
Δέν θά βοηθήσει κάποιον ή κάποιους γιά νά καρπωθή όφέλη οικονομικά ή ήθικά
θά δράσει γιατί αυτό ύπαγορεύει τόν καθήκον πού ό ίδιος-καί κανείς άλλος-
έχει βάλει στόν έαυτό του,ύπακούοντας στήν υπέρσυνείδησή του.
5. Δέν θά κινηθή έπ'αίτιας,ύπακούοντας ή ύπηρετώντας μιάν όποιαδήποτε σκοπιμό
τητα,πολιτική,έθνική,θρησκευτική,ή όποια όήποτε άλλη μέ ιδεολογική κάλυψη,
έμ'όσον ή πράξη πού πρόκειται νά έκτελέσει,δέν ταυτίζεται μέ τή νταϊστική
ήθική.

ΗΤΑΪΣΜΟΣ



6. "Ο Νταής μπορεί νάχει ματωμένα χέρια,άλλά σέ καμιά περίπτωση "βρώ
μικα".
7. "Ο Νταής ρυθμίζει τή συμπεριφορά καί τή δράση του, σύμφωνα μέ τίσ
άρχές τού Νταϊσμού.
Καί δρᾶ πάντα στό όνομα τού Νταηλικιού,καί καμιάς άλλης άξίας.
Κι αν έπαιρναν, συνήθως, οί Νταήδες τήν πρώτη θέση στους έθνικούς καί
κοινωνικούς άγώνες,πάντα τά κίνητρά τους ήταν Νταϊστικά,καί δέν είχαν
καμιά ουσιαστική σχέση μέ τρέχουσες σκοπιμότητες καί συνθηματολογίες.
8. "Ο Νταής δέν άγνωρίζεται έν όνόματι τής εξουσίας,ποτέ.
Συχνά, μάλιστα, δρᾶ καί έναντίον της, αν μιάν πράξη τών φορέων τής έξου
σίας, είναι αντίθετη μέ τή ήθικές του άρχές.

"Ο Νταϊσμός, γενικά, στηρίζεται στόν αντιεξουσιασμό.
Στό διαρκή άγώνα κατά τής καταπίεσης καί τής τυραννίας.
Βασική πολιτικο-κοινωνική του άρχή είναι νά μήν ρυθμίζονται οί κοινωνι
κές σχέσεις μέ καμιά μορφή εξουσίας καί έξαναγκασμού,άλλά νά λειτουργ
γούν ισόνομα καί αυτοδύναμα, έλεύθερα καί συνειδητά.
Γι'αυτό, όλοι οί Νταήδες, άπό καταβολής Νταϊστικής ιστορίας, στρέφον
ται ένάντια στήν παράνομία τής εξουσίας.
Κάθε μορφή καταπίεσης θά τούς βρεῖ αντιμέτωπους.
Τά άτομα αυτά, δέν ξεσηκώνονται μόνο, όταν καταπιέζονται οί ίδιοι προ
σωπικά ή οί δικοί τους.
Θεωρούν πώς κάθε αυθαιρεσία καί βία άποτελεῖ δικιά τους ύπόθεση, ότι
άποτελεῖ καί δικιά τους προσβολή.
Καί θά δράσουν άποτελεσματικά.-Δέν φτάνει νά διαμαρτυρηθούν.
Δέν φτάνει νά δηλώσουν άπλά τήν αντίθεσή τους μ'ό,τι θεωρούν άδίκό.
Μιά τέτοια στάση,παθητικής αντίδρασης, είναι αντίθετη μέ τόν Νταϊσμό.

ΟΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙ ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΔΡΑΣΕΙ ΓΑ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΟΥ.
ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΘΑ ΠΗΛΕΙ ΑΥΤΟΒΟΥΛΑ
ΧΩΡΑ ΚΑΝ ΝΑ ΖΗΤΗΘΕΙ Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ





ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟ ΜΑΝΟ ΦΑΛΤΑΪΤΣ

Αξιότιμο Κύριο
Μάνο Φαλταΐτς
Χαβιάου Τρικούνη 75
106 81 Αθήνα

Φίλε κ. Φαλταΐτς

Σπάνια έχει κανείς την ευκαιρία να γνωρίσει ανθρώπους ζωντανούς - που να είναι αυτό που λένε ότι είναι, χωρίς να μοιάζουν με φουσκωμένα ασκιά. Είμαι ευγνώμων στο Σπύρο Νόνικα που μου πρόσφερε μια τέτοια δυνατότητα σήμερα το πρωί. Η γνωριμία με τον αυθεντικό άνθρωπο είναι πάντα καταλυτική. Κάτι μεταδίδεται από την αυθεντικότητα του ενός στον άλλο.

Δεν υπάρχει περίπτωση οι αντιρρήσεις μου για τον όρο "Νταϊσμός" να βρούν απήχηση στο πρόσωπό σας. Πολύ λιγότερο οι αντιρρήσεις μου για την χρησιμοποίηση οποιουδήποτε όρου σε σχέση με την προσπάθειά σας. Αλλά και αν υπήρχε, τώρα που σ'ασχίζεστε, δεν θα ήθελα πια να τις λάβετε υπ'όψη σας. Γιατί δεδομένου του ψυχισμού σας, τούτο θα έκοβε κάτι από την όρμη σας υπέρ του έργου - και σ' αυτό το έργο πιστεύω κι εγώ. Έφ' όσον είσθε από τους ανθρώπους που λειτουργούν μόνο μέσα από ένα όρο, χρησιμοποιήστε τον, προς θεού. Τελικά μετράτε σεΐς και όχι ο όρος, μετράει το έργο και όχι η ετικέτα του. Αυτό που πάτε να κάνετε είναι όντως σοβαρό - και πρό πάντων αναγκαίο. Εισφορά σε ένα μέλλον πιο ανθρώπινο, με την έννοια που αναφέρατε σεΐς ότι μεταχειρίζονται την λέξη "άνθρωπος" στα χωριά.

Αν υπάρχει κάποιος που μπορεί να προωθήσει την υπόθεση της ακεραιότητας του ανθρώπινου προσώπου μέσα στα πλαίσια της ελληνικής κοινωνίας, αυτός είσθε σεΐς. Η ιδέα αυτή, με την μία ή την άλλη παραλλαγή, κυκλοφορεί σε πολλούς. Αν τελικά η ιδέα αυτή έχει ώριμάσει στο υποσυνείδητο των ανθρώπων, θα τους κάνετε να την συνειδητοποιήσουν - και θα βγούμε όλοι κερδισμένοι. Αν δεν έχει ωριμάσει η ιδέα, τότε η προσπάθεια δεν θα υλοποιηθεί στις μέρες μας. Αλλά δεν θα πάει χαμένη. Να είσθε ολγούρος για αυτό. Θα έγγραφη κάπου από όπου θα ξαναεμφανισθεί, όταν οι συνειδήσεις των ανθρώπων καταστούν ώριμες για το μήνυμά.

Εμφανίζεστε πολύ βέβαιος για όσα ξέρετε και πιστεύετε. Αυτό το χάρηκα. Το χάρηκα διπλά μάλιστα - γιατί από τη μία μεριά συμμερίζομαι την πίστη σας, ενώ από την άλλη το γεγονός ότι θεωρείτε τον εαυτό σας ως τον μόνο απόλυτο εκφραστή της αλήθειας αυτής, δεν άπχετ' μιάν εγωπάθεια. Ακόμα και όταν μιλούσατε για την αναγκαιότητα της υπερδόσης του εγώ, δεν είχατε τίποτα από τον εγωκεντρισμό και την περιαυτολογία που όλοι έμεϊς οι κοινοί άνθρωποι συνδέουμε με την έννοια του νταϊ. Αυτό ήταν σημείο ανακούφισης

Έχετε δίκιο για την σημασία του λόγου. Ακριβώς λόγω της δύναμής του όμως τον φοβάμαι εγώ. Στην αιγυπτιακή μυθολογία υπάρχει αυτή η ιστορία για το πώς η Ίσις απέσπασε το μυστικό όνομα του πατέρα της Αμων-Ρά - και πώς μόνο μετά την απόσπαση αυτή έγινε θεά της σοφίας και της μαγείας. Την νύκτα που κοιμόταν ο Αμων-Ρά η Ίσις τον έδεσε και δεν τον έλυνε, παρ' όλα τα παρακάλια του πατέρα της, παρά μόνον όταν εκείνος της υποσχέθηκε ότι θα της αποκαλύψει το (μέχρι τότε) μυστικό όνομά του. Της έθεσε όμως ως όρο εκείνη να μην αποκαλύψει ποτέ σε κανένα άλλο το όνομα αυτό, πράγμα που δέχθηκε η Ίσις. (Αμων, παρεμπιπτόντως, θα πη "χωρίς Όνομα").

Έχετε λοιπόν δίκιο για την σημασία - και την δύναμη - του λόγου. Δεν μπορώ όμως να αλλάξω και εγώ, όπως σεΐς δεν μπορείτε. Είμαι με το πλευρό του Αμων. Και κάνω ό,τι μπορώ για να μην πέσω σε ύπνο...

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΤΣΗΣ

εκάβη 3 Απριλίου
1985

ΤΟ
ΣΠΑΜΙΟ ΑΤΟΜΟ
ΩΣ ΜΤΑΗΣ

Η Φιλοσοφία γεννήθηκε στην Ίωνία τον 6ο αιώνα για τον Ηρόκλειτο. Οι φιλόσοφοι και οι καλλιτέχνες και οι γλύπτες και οι τραγωδοί που επηκολούθησαν, απέδειξαν ότι το ΑΤΟΜΟ, το εξαιρετικό βέβαια άτομο, είναι αυτό που παίζει το ρόλο οδηγού της Ιστορίας. Ιδιαίτερα στον 5ο αιώνα, η Ελλάδα ανακαλύπτει ότι το ΑΤΟΜΟ ή μάλλον η Ύπαρξη όπως θα λέγαμε σήμερα, είναι πράγματι ένα σύμπαν ολοκληρωμένο με βάθος και έκταση απεριόριστη. Όλο το μυστήριο του κόσμου, όλη η μαγεία και η όμορφη ύπαρξη συγκεντρωμένα στο ξεχωριστό άτομο με τη δημιουργικότητα, αυτή τη δαιμονική δύναμη που επιτρέπει στον χαρισματικό άνθρωπο να ξεπερνάει τη σχετικότητα του, δημιουργώντας Πολιτισμό.

Από τότε η Ελλάδα έβαλε τη σφραγίδα της στην παγκόσμια Ιστορία και η σφραγίδα αυτή ακόμης και σήμερα καθορίζει και προσδιορίζει κάθε πολιτιστική δημιουργία. Αυτή είναι η "ειδοποιός διαφορά" της Ελλάδος με τον υπόλοιπο κόσμο: Το ΑΤΟΜΟ.

Έχουμε την Ελλάδα της Δημοκρατίας με Βασιλέα το ΑΤΟΜΟ, το εξαιρετικό πάντοτε άτομο και από την άλλη μεριά τον υπόλοιπο κόσμο του δχλου, όπου η μονοφωνία, ο φόβος, η αυθαιρεσία και η σκληρή απάνθρωπη πειθαρχία, η μάζα, η κονσέρβα άνθρωπος, δίνουν ανάλογα δείγματα υποτυπώδους κοινωνίας.

Όταν λέμε όμως εξαιρετικό ΑΤΟΜΟ δεν λέμε τον επιβεβλημένο με τη δύναμη του ξίφους άρχηγό. Ο Περικλής, ο Αισχύλος, ο Πραξιτέλης και ο Θουκυδίδης υπήρξαν άρχηγοί ο καθένας στον τομέα του με το ξίφος της αξίας τους και μόνο. Και η αναγνώρισή τους ως άρχηγων ή ως εξαιρετικών ατόμων ισχύει μέχρι σήμερα. Οι άνθρωποι αυτοί πρόσβαλαν σε μια στιγμή της Ιστορίας που ολοκληρώσε ο Δήμος των Αθηναίων φιλοσοφεί. Και λέμε φιλοσοφεί, όχι εννοώντας ότι οι Αθηναίοι πολίτες συζητούσαν θεωρητικά περί φιλοσοφίας, αλλά ότι η ίδια η Δημοκρατία είναι μία Φιλοσοφία σε έργο, με πράξη άμεση, ενός ολιγαριθμού, (πολύ ολιγαριθμού) αλλά σπάνιου στην πραγματικότητα λαού. Όταν ο αθηναϊκός λαός δημιουργεί τη δημοκρατία, πραγματοποιεί ένα έργο τέχνης-ζωής: Φιλοσοφεί. Μέσα σε μια τέτοια ατμόσφαιρα, το εξαιρετικό ΑΤΟΜΟ πραγματοποιεί το θρίαμβό του: Μεσουρανεϊ.

Όταν ακούω ότι ο Μάνος Φαλταΐτς μιλάει για νταϊσμό αντιλαμβάνομαι άμέσως ότι ακριβώς αυτό εννοεί, το σπάνιο δηλ. ακραιωμένο άτομο που ακτινοβολεί με την αξία του στο περιβάλλον και συγκεντρώνει όχι απλώς την εκτίμηση, αλλά τον ιδιαίτερο θαυμασμό. Και οι άνθρωποι που είναι σε θέση να ξεχωρίσουν και να θαυμάσουν τον πραγματικά σπουδαίο άνθρωπο, δεν υπάρχει αμφιβολία πως νοιώθουν μία σπάνια πνευματική και ψυχική απόλαυση, όπως όταν αντικρύζουμε ένα μεγάλο έργο τέχνης.

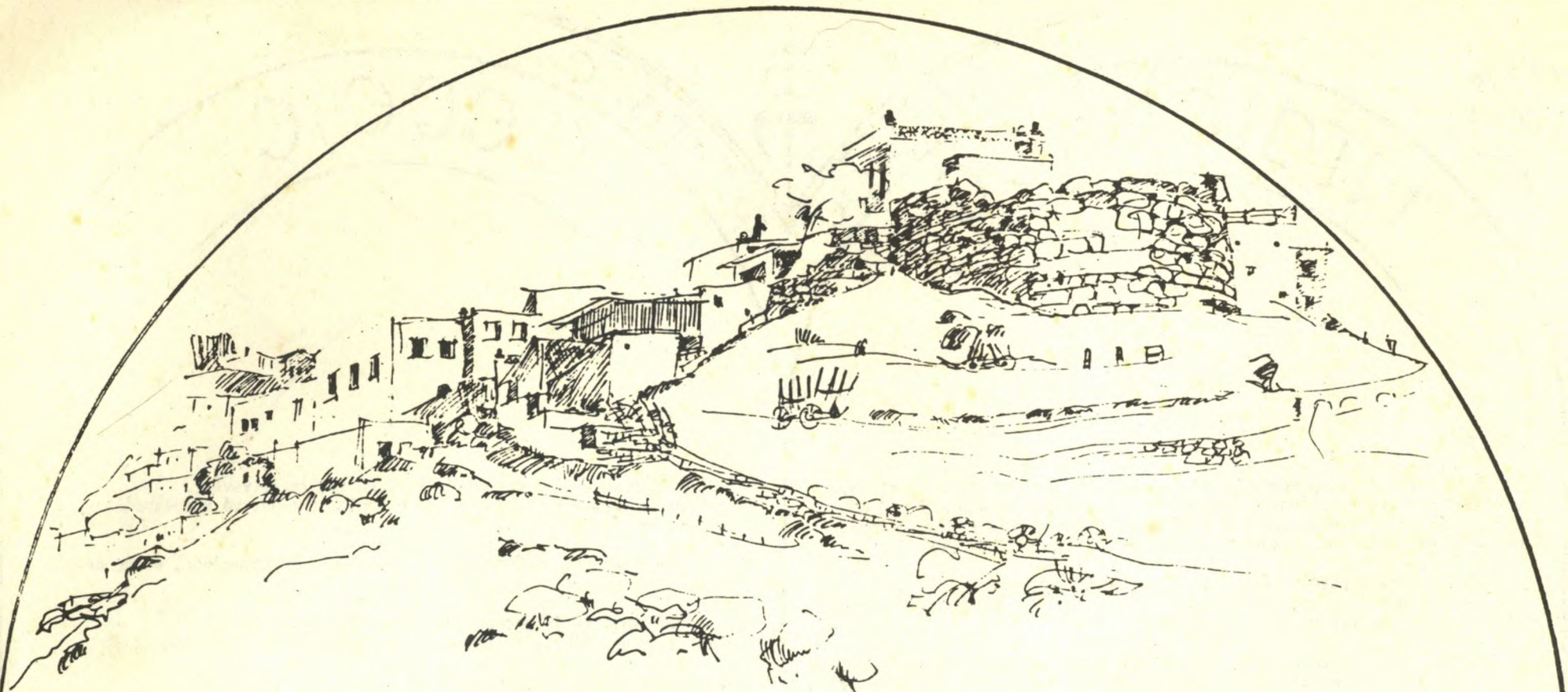
Κάποιος είπε ότι στην ομάδα του εξαιρετικού ανθρώπου δεν υπάρχουν άρχηγοί. Αλλά αυτό είναι λάθος. Οι εκλεκτοί ποτέ δεν αποτελούν ομάδα. Οι εκλεκτοί είναι πάντοτε άρχηγοί γιατί ξεχωρίζουν στο περιβάλλον τους. Οι εκλεκτοί, οι "νταϊδες" όπως τους θέλει ο Φαλταΐτς δεν είναι ίσοι με τον άμεσο τους περίγυρο, είναι κάτι σαν υπεράνθρωποι και γιαυτό ακριβώς είναι και αντικείμενα θαυμασμού. Βέβαια ο περίγυρος ενός εξαιρετικού Ατόμου ποτέ δεν αποτελείται από άθλους. Και οι 12 μαθητές του Ναζωραίου υπήρξαν πλάσματα δεξιόλογα, τα οποία όμως δεν θα μπορούσαν να σηκώσουν το μεγάλο βάρος του ρόλου τους που επηκολούθησε, αν δεν τους μετεβίβαζε ο Ιησούς την μεγάλη εμπνευση της πνευματικής του επιφοίτησεως ή επιρροής.

Όχι όμως ότι το εξαιρετικό άτομο επιβάλλεται αυταρχικά, ούτε βέβαια ότι στην ομάδα είναι όλοι ίσοι. Υπάρχει πάντοτε η διαβάθμιση των αξιών όπως υπάρχει και σε όλη τη φύση την ενόργανη ακόμης και στην ύλη την ανόργανη όπως τη λένε συνήθως. Υπάρχει, να διαβάθμιση "ένεργειών" και εκεί στην ύλη, και όπως λέει η σημερινή επιστήμη, δεν έχουμε "Υλη", παρά έχουμε μία σειρά γεγονότων που ακολουθούν όρισμένη τάξη και έμεϊς από μπροστά τα ονομάζουμε: "Υλη". Και εκεί υπάρχει διαβάθμιση αξιών.

Ναι. Υπάρχουν τα εξαιρετικά άτομα, οι νταϊδες, υπάρχουν λέω πάντα ως Άρχηγοί, όχι ως ίσοι προς ίσον με τους άλλους. Μόνο που επιβάλλονται με την αξία τους και οι οπαδοί τους είναι ελεύθεροι άνθρωποι, διότι δεν καταδέχονται οι Νταϊδες ποτέ να είναι άρχηγοί δούλων ή άναξλων.

ΠΑΡΗΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΟΣ

αθήνα απριλίου
1985



MUSEUM - FALTAITS
SKYROS

M. - GLAUNINGET
1979

Η ΑΡΓΩ

ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 75

Η ΑΡΓΩ ΧΤ 75 είναι ο μοναδικός νταϊφάς στο τόπο μας, που από χρόνια υπάρχει και λειτουργεί με επιτυχία. Έχοντας δεξιά από κοντά τη δομή και τη σύνθεση καθώς και το νταϊστικό πνεύμα που διέπει την ΑΡΓΩ ΧΤ 75, πιστεύω ότι διαθέτει την ωριμότητα που χρειάζεται, για να συνεχίσει το έργο της, και μάλιστα, για να ρίξει φως στο σκοτάδι που μας τυλίγει, πάνω στα πραγματικά προβλήματα της εποχής μας.

Κατ' αρχήν η ΑΡΓΩ ΧΤ 75 έχει επιτύχει οικονομική αυτοδυναμία, σε πλαίσια μη οικονομιστικά, και βρίσκεται μακριά από κάθε έννοια σπατάλης και οικονομικής δουλειάς. Και τουτό είναι ένα από τα στηρίγματα, που της επιτρέπει να στέκεται όρθια ελεύθερα. Το άλλο, που είναι και το σπουδαιότερο, αναφέρεται στην εσωτερική συνοχή και ένδεση του νταϊφά, που του εξασφαλίζει ήθικη και υλική δύναμη δράσης, πολύ μεγαλύτερη από το άθροισμα της δύναμης των ατόμων που τον συναποτελούν. Και εδώ ακριβώς εστιάζεται το νταϊστικό μήνυμα. Στις παραπάνω δύο βασικές παράμετρους του νταϊφά: ΑΡΓΩ ΧΤ 75 προστίθεται η συστηματική και εις βάθος μελέτη και ανάλυση της περιρρέουσας κοινωνικής ατμόσφαιρας, μέσα από την ματιά του νταϊσμού, που εξασφαλίζει ελευθερία και αλήθεια, που συνδυάζεται με την πλατεία και σοβαρή παδεία.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η ΑΡΓΩ ΧΤ 75 λειτουργεί ως πρότυπη νταϊστική ομάδα στην Ελλάδα, ίσως και παγκοσμίως, με δύο βασικές επιδιώξεις:

Πρώτον:

Να διαπιστωθούν πρακτικά οι συνθήκες και δομές ύπαρξης και εύρυθμης λειτουργίας της οικονομικής-κοινωνικής και πολιτικής οντότητας που ονομάζεται νταϊφάς, ως πρωταρχικού κοινοτικού κυττάρου, που στοχεύει σε μία κοινωνία των κοινοτήτων (και όχι στην άκοινοτική κοινωνία χάους της σημερινής) και

Δεύτερον:

Να λειτουργήσει ως μόνιμος και σταθερός φάρος διάδοσης του νταϊστικού ιδεώδους, μέσα από ένα σύνθετο σύστημα ενημέρωσης πληροφόρησης, διδασκαλίας, προσωπικών και ομαδικών επαφών, διαλόγου, αντιπαραθέσεων, που απευθύνεται όχι στην μάζα, αλλά στο άτομο, που έχει την προδιάθεση της αυτοακεραίωσης, ως ελεύθερη, αληθινή και ανένταχτη προσωπικότητα μακριά από δογματισμούς.



Ο νταϊφάς ΑΡΓΩ ΧΤ 75 λειτουργώντας στην Αθήνα και στη Σκύρο (το καλοκαίρι) και ύστερα από πολύχρονη νταϊστική πορεία είναι σε θέση να εγγυηθεί, και να περάσει την πεύρα της στα άτομα και στις έναρκες εκείνες ομάδες, που έχουν καταλάβει ή υποψιαστεί, ότι το μέγα διουπδόστατο πρόβλημα-τέρας της εποχής μας, δηλ. της εξουσίας και του αχαλίνωτου οικονομισμού, δεν αντιμετωπίζεται παρά μόνο μέσα από τη ματιά του νταϊσμού, ως πρακτικής και δυναμικής έκφρασης της άμεσης συμμετοχικής δημοκρατίας.



ΝΤΑΪΣΤΙΚΕΣ

ΜΑΝΟΣ



ΦΑΛΤΑΪΤΣ

ΘΕΣΕΙΣ

Ἀπ'τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ κρατικὸς ἐξουσιασμός ταυτίστηκε μὲ τὸν καπιταλισμό, ἀπ'τὴν ἀρχὴς τοῦ δέκατου ἐνατοῦ αἰῶνα καὶ πέρα, μῆψαμε σὲ μιὰ φάση ζωῆς ποὺ ἡδηγεῖ σιγούρα καὶ βάσει προγραμματισμοῦ, στὸν ἀπαίσιον κόσμον, ποὺ σοφὰ συνέλαβε καὶ περιγράφει ὁ συγγραφέας Τζώρτζ Όργουελ.

Ἦδη, κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος, ὁ κόσμος αὐτὸς λειτουργεῖ. Καὶ κάθε μέρα ποὺ περνᾷ, τὸ Όργουελιανὸ μοντέλο τοῦ κρατισμοῦ συνεχίζει νὰ ὁλοκληρώνεται καὶ νὰ παγαιοποιεῖται.

Οἱ ἄνθρωποι συνηθίζουν πολὺ γρηγορώτερα ἀπ'ὅ,τι μπορεῖ νὰ φανταστεῖ κα νεῖς, τὸν ὅποιο δῆποτε τρόπο ζωῆς, ποὺ μιὰ καλὰ ὁργανωμένη καὶ ἀδίσταχτη ἐξουσία, χρησιμοποιώντας κάθε μέσο, ἀπ'τὴν καταστολὴ μέχρι τὴν καθοδήγηση τῶν ἐνστικτῶν, τῆς σκέψης καὶ τῶν ἐνεργειῶν, μπορεῖ νὰ κατορθώσει.

Οἱ λαοί, ἀκαθοδήγητοι, ἀποκεφαλισμένοι ἀπ'τοὺς μπροστάρηδες τους, ἀκο λουθοῦν σὺν κοπῇ τὸ μακελὰρι τους στὸ σφαγεῖο ἢ στὸ μαντρί. Καὶ χάνουν μιὰ γιὰ πάντα τὴ λευτεριά τους. Ἐχνοῦν τὴν ἰδιότητα τῆς ἀτομικότητας καὶ κοινωνικότητας, παύουν νὰ ὑπάρ χουν σὺν ὄντοτες καὶ γίνονται μιὰ ἀβουλή, δειλὴ, ὑποταγμένη καὶ ἀνεγκέφα λη μάζα.

Καὶ ὅχι μόνο συνηθίζουν σ'αὐτὸ τὸν τρόπο ζωῆς, ἀλλὰ χάνουν κάθε διάνοια καὶ τὸν ἀλλοτρίωσαν.

Οἱ ἀλλαγές προϋποθέτουν ἐλευθερία σκέψης, δούλεμα τοῦ νοῦ, διαδικασίες κί νησης, ἀναζήτησης, ἐμπειρίες, ὁράματα, ὄνειρα.

Οἱ ἄνθρωποι, ὅπως καὶ τὰ ζῶα, συνηθίζουν εὐκολα, ἀπὸ μιὰ φάση καὶ πέρα στὴ σκλαβιά καὶ θεωροῦν δεδομένη τὴ μοῖρα τους.

Ὁ κρατισμὸς μεγάλωσε μαζί μὲ τὴν μεγαλοουπλῆς.

Ὁ προγραμματισμὸς του, σὲ διεθνή κλίμακα, ἀπόβλεπε σὲ δύο παράλληλους στό χους:

1. Νὰ διαλύσει τὴν παραδοσιακὴ Νταϊστικὴ κοινότητα, καὶ

2. Νὰ μετατρέψει ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος σὲ μαζάνθρωπους, φυλακίζοντάς τους στὰ κλυβιά τῶν μεγαλοουπλῶν.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο, πραγματοποιεῖται ἐδῶ καὶ χρόνια, ἀφαιρώντας κάθε ἕκ μάδα ἀπὸ τὴν κοινότητα, ρουφώντας ὅλο τὸ νέο καὶ δυναμικὸ αἷμα, συνέ χεια, βάσει προγραμματισμοῦ, καταστρωμένου ἀπ'τοὺς σατανικοὺς ἐγκέφαλους ποὺ ἐπεξεργάστηκαν καὶ συνεχίζουν νὰ δουλεύουν πᾶν στὸ πρόγραμμα τοῦτο, τῆς ἐμπέδωσης ἐνὸς παγκόσμιου κράτους, μιᾶς παγκόσμιας, ἀδίσταχτης καὶ παν ὁχυρης ἐξουσιαστικῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Σ'αὐτὸ τους τὸ σχέδιο, εἶχαν καὶ ἔχουν σὺν συνεργάτες, τὸν ἀνδιστικὴ ματαιόδοξο καὶ ἀνεύθυνο κόσμο τῶν πολιτικάντιδων.

Τὸ πρόγραμμα εἶναι παγκόσμιο, καὶ συντελεῖται ταυτόχρονα σὲ διάφορες χῶρες σὲ διάφορους λαούς, σὲ διάφορες φάσεις, κλάδους, τομεῖς, κλίμακες.

Κι ἐνῶ οἱ κοινότητες ἐξαναγκάστηκαν μ'αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ μαρζώσουν καὶ νὰ μετατρέψουν σὲ "μνημεῖα τοῦ παρελθόντος" καὶ τουριστικὰ ἀξιοθέατα, χάνον τας τὴν αὐτονομία καὶ τὴν κοινωνικὴ τους λειτουργικότητα, τροφοδοτοῦσαν μὲ τὸ καλλίτερό τους αἷμα, τὸ τέρας τῶν μεγαλοουπλῶν.

Οἱ μεγαλοουπλῆς δὲν ἔγιναν τυχαῖα.

Τώρα ποὺ ὁλοκληρώθηκε ὁ κύκλος, βάσει τοῦ προγράμματος γιὰ παγκόσμιο κράτος ὅπως βαδίζουμε, μπορούμε νὰ δοῦμε ξεκάθαρα, ὅτι ὅλα ἔγιναν μὲ σύστημα, καθο δήγηση, μὲ ὑπολογισμένες κινήσεις τῶν προγραμματιστῶν τῆς παγκόσμιας κυριαρ χίας.

Οἱ μεγαλοουπλῆς ἔγιναν καὶ εἶναι χωνευτὴρ καὶ κατασκευαστὴρ ἐνός νέου τύπου ὑποτιθέμενου ἀνθρώπου, τοῦ μαζάνθρωπου.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μαζάνθρωπου εἶναι αὐτά:

① Γεννιέται, ἀναπτύσσεται, ζεῖ, κινεῖται καὶ πεθαίνει μέσα σὲ μιὰ τεράσ τια ἀνθρώπινη μάζα, ἀποτελούμενη ἀπὸ κάμποσες ἑκατοντάδες χιλιάδες ἢ με ρικά ἑκατομμύρια ἄλλους μαζάνθρωπους.

② Οἱ μαζάνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔχουν τίποτε οὐσιαστικὰ κοινὸ μεταξὺ τους,

πέρα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μαζάνθρωπου.

③ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἐπικοινωνοῦν μεταξὺ τους, παρὰ μονάχα σὺν ὁρδῆς ἢ κοπάδια, ὅπως συμβαίνει κύρια γιὰ παράδειγμα στὶς κομματικὲς συγκεντρώ σεις, στὶς κομματικὲς φιέστες, στὰ γήπεδα, στὶς μαζικὲς συναυλίες.

④ Ὁ μαζάνθρωπος δὲν ξέρει οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ διπλανοῦ του.

⑤ Οἱ συγκεντρώσεις τῶν μαζάνθρωπων γίνονται καὶ διαλύονται γρήγορα, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει χρόνος καὶ δυνατότητες διεργασίας πραγματικῆς ἐπαφῆς, γνω ριμίας, καὶ δημιουργίας δεσμῶν, φιλικῶν σχέσεων, συντροφικότητας.

⑥ Οἱ μαζάνθρωποι εἶναι κλεισμένοι-καὶ περνοῦν ὅλη τους τὴ ζωὴ- σὲ σπὶ τια κλουβιά.

⑦ Ὁ μαζάνθρωπος εἶναι καὶ παραμένει σ'ὅλη του τὴ ζωὴ ἀγνωστος ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους ἀγνωστους μαζάνθρωπους.

⑧ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἔχουν καμμιὰ ρίζα.

Τὸ σπῆτι ποὺ ζοῦνε δὲν εἶναι συνήθως δικό τους.

Ἡ δουλειὰ τους εἶναι συνήθως μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι τους.

Ὁ τόπος ποὺ σπουδάζουν εἶναι, ἐπίσης, μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι τους.

Αὐτὸ κλιμακώνεται μὲ τὴν βαθμίδα σπουδῶν.

Μπορεῖ νὰ ξεκινᾷ στὸ νηπιαγωγεῖο καὶ στὸ δημοτικὸ στὴ γειτονιά του.

Ἀλλὰ τὸ γυμνάσιο θὰ εἶναι ἄρκετά μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι του.

Ἡ ἀνώτερη Σχολή-Πανεπιστήμιο κ.λ.π.- θὰ εἶναι πάρα πολὺ μακριὰ, ὅταν βρῶκεται στὴν ἴδια πόλη.

Ἡ θὰ εἶναι σὲ ἄλλη πόλη τῆς χώρας του.

Καὶ γιὰ ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ μαζάνθρωπων, θὰ εἶναι σὲ ἄλλες χῶρες, σὲ ἄλλες ἡπείρους.

⑨ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ξέρουν τὴν τεχνικὴ τῆς ἐπικοινωνίας. Κινιῶνται ἀνταγωνιστικά, σὺν τὰ ἄγρια θηρία, ἔτοιμοι νὰ κατασπαράξουν, ν' ἀρπάξουν καὶ νὰ φύγουν.

⑩ Οἱ μαζάνθρωποι, νοιώθουν καὶ εἶναι μόνοι, ἀπομονωμένοι, κι ὅς κινοῦν ται μέσα στὸ πλῆθος.

⑪ Οἱ μαζάνθρωποι δὲ μποροῦν νὰ κάνουν ὄνειρα. Τὰ ὄνειρα προϋποθέτουν δυνατότητες συνέχειας, σταθεροῦς συντελεστῆς.

⑫ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἔχουν φίλους. Οἱ σχέσεις τους εἶναι εὐκαιριακὲς καὶ παροδικές. Συμπτωματικὲς καὶ ἐπιφα νειακές.

⑬ Οἱ μαζάνθρωποι, ἀπὸ μόνοι τους, ῥὲν ἔχουν καμμιὰ δύναμη. Τοὺς λείπει ἡ ὁργανωτικὴ δομὴ, ἡ συνέλδηση, ἡ αὐτογνωσία, οἱ στόχοι, ἡ συλλογικὴ σκέψη.

⑭ Οἱ μαζάνθρωποι, δίνουν ὅμως τεράστια δύναμη, στοὺς προγραμματιστὲς τους.

Ὅπως τὸ κοπάδι τῶν γιδοπρόβατων δὲν ἔχει δικιὰ του δύναμη, ἀλλὰ δίνει δύναμη στὸν ποπᾶνῆ, ἔτσι καὶ οἱ μαζάνθρωποι, δίνουν δύναμη στοὺς ἐξου σιαστὲς τους.

⑮ Οἱ μαζάνθρωποι ξέρουν ὅτι εἶναι ἀδύναμοι. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν τολμοῦν νὰ πάρουν καμμιὰ πρωτοβουλία, οὔτε σὲ ἀτομικὸ, οὔτε σὲ συλλογικὸ ἐπίπεδο.

⑯ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἔχουν αὐτοσεβασμὸ.

⑰ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἔχουν δικιὰ τους θέληση.

⑱ Οἱ μαζάνθρωποι δὲ μποροῦν νὰ σκεφτοῦν μόνοι τους.

Οἱ λειτουργίες τῆς σκέψης τους ἔχουν περιοριστεῖ καὶ ἐντοπιστεῖ στὰ πιὸ στενὰ προσωπικά τους ἐπίπεδα.

⑲ Οἱ μαζάνθρωποι ἔχουν παραχωρήσει τὸ δικαίωμα στοὺς ἐξουσιαστὲς νὰ σκέφτονται γι' αὐτοὺς.

Ἡ ἐξουσία περνᾷ τὴ σκέψη καὶ τὴ θέλησή της, τὴν ἀποφάσεις της, μέσα ἀπ' τὰ κομματικὰ κανάλια, τὸ ραδιόφωνο, τὴν τηλεόραση, τὴν ἐφημερίδες καὶ τὰ ἄλλα ἔντυπα.

Μέσα ἀπ' τὰ κανάλια αὐτὰ διοχετεύεται ἡ βούληση τῆς ἐξουσίας στοὺς μαζάν ἄνθρωπους, ποὺ ἀκούουν καὶ πειθαρχοῦν, ὅπως ὁ σκύλος τὸν ἀφέντη του.

ΑΠΕΛΩΑΤΙ C ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΨΙΔΑ ΤΟΥ
ΑΜΘΟΡΕΠΤΗΟΥ ΓΕΜΟΥC

ΟΡΘΩΜΕΤΑΙ Ο ΝΤΑΪCΤΙΚΟC
ΤΟ CΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΑΤΟΜΟ

ΤΟ ΑΥΤΟΜΟΤΟ, ΠΕΡΙΦΑΝΟ, ΑΠΡΟΣΚΥΛΗΤΟ,
ΑΔΟΥΛΕΤΟ, ΥΠΕΥΘΥΝΟ ΑΤΟΜΟ.

ΑΛΛΑ Ο ΝΤΑΪCΤΙΚΟC ΔΕΗ ΕΙΗΑΙ ΕΥΧΟΠΟΙΟ.
ΕΙΗΑΙ ΔΡΑCΗ

ΕΙΗΑΙ ΒΙΩCΗ

ΕΙΗΑΙ CΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΗ CΤΑCΗ

ΑΠΕΛΩΑΤΙ C' ΟΛΟΥC ΚΑΙ ΟΠΑ.



ΕΚΔΟΣΗ ΝΤΑΪCΤΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑCΗΣ

Γραφεῖα: Χαριλάου Τρικούπη 75
106 81, ΑΘΗΝΑ
τηλ: 3605.463

Ἐκδότης: Μάνος Φαλτάιτς
Ἀρχισυντάκτης: Ἀναστασία Φαλτάιτς
Υπεύθυνοι τυπογραφείου: Σ. Γοργογιάννης-
Κ. Φερέτος- Ζ. Πηγῆς 48- ΑΘΗΝΑ



MUSEUM - FALTAITS
SKYROS

I.H. - GIANNINGET
1979

Η ΑΡΓΩ

ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 75

*Η ΑΡΓΩ ΧΤ 75 είναι ο μοναδικός νταϊφάς στο τόπο μας, που από χρόνια υπάρχει και λειτουργεί με επιτυχία. Έχοντας δεξιά από κοντά τη δομή και τη σύνθεση καθώς και το νταϊστικό πνεύμα που διέπει την ΑΡΓΩ ΧΤ 75, πιστεύω ότι διαθέτει την ωριμότητα που χρειάζεται, για να συνεχίσει το έργο της, και μάλιστα, για να ρίξει φως στο σκοτάδι που μάς τυλίγει, πάνω στα πραγματικά προβλήματα της εποχής μας.

Κατ'αρχήν η ΑΡΓΩ ΧΤ75 έχει επιτύχει οικονομική αυτοδυναμία, σε πλαίσια μη οικονομιστικά, και βρίσκεται μακριά από κάθε έννοια σπατάλης και οικονομικής δουλειάς και τουτό είναι ένα από τα στηρίγματα, που της επιτρέπει να στέκεται όρθια ελεύθερα. Τό άλλο, που είναι και το σπουδαιότερο, αναφέρεται στην εσωτερική συνοχή και ενότητα του νταϊφά, που του εξασφαλίζει ήθικη και υλική δύναμη δράσης, πολύ μεγαλύτερη από το άθροισμα της δύναμης των ατόμων που τον συναποτελούν. Και εδώ ακριβώς εστιάζεται το νταϊστικό μήνυμα. Στις παραπάνω δύο βασικές παράμετρους του νταϊφά: ΑΡΓΩ ΧΤ 75 προστίθεται η συστηματική και εις βάθος μελέτη και ανάλυση της περιρρέουσας κοινωνικής ατμόσφαιρας, μέσα από την ματιά του νταϊσμού, που εξασφαλίζει ελευθερία και αλήθεια, που συνδυάζεται με την πλατεία και σοβαρή παιδεία.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η ΑΡΓΩ ΧΤ 75 λειτουργεί ως πρότυπη νταϊστική ομάδα στην Ελλάδα, έως και παγκοσμίως, με δύο βασικές επιδιώξεις:

Πρώτον:

Νά διαπιστωθούν πρακτικά οι συνθήκες και δομές ύπαρξης και εύρυθμης λειτουργίας της οικονομικής-κοινωνικής και πολιτικής οντότητας που ονομάζεται νταϊφάς, ως πρωταρχικού κοινοτικού κυττάρου, που στοχεύει σε μία κοινωνία των κοινοτήτων (και όχι στην άκοινοτική κοινωνία χάους της σημερινής) και

Δεύτερον:

Νά λειτουργήσει ως μόνιμος και σταθερός φάρος διάδοσης του νταϊστικού ιδεώδους, μέσα από ένα σύνθετο σύστημα ενημέρωσης πληροφόρησης, διδασκαλίας, προσωπικών και ομαδικών επαφών, διαλόγου, αντιπαραθέσεων, που απευθύνεται όχι στην μάζα, αλλά στο άτομο, που έχει την προδιάθεση της αυτοακεραίωσης, ως ελεύθερη, αληθινή και ανένταχτη προσωπικότητα μακριά από δογματισμούς.



*Ο νταϊφάς: ΑΡΓΩ ΧΤ 75 λειτουργώντας στην Αθήνα και στη Σκύρο (το καλοκαίρι) και ύστερα από πολύχρονη νταϊστική πορεία είναι σε θέση να έγγυθε, και να περάσει την πέτρα της στα άτομα και στις έναρχες εκείνες ομάδες, που έχουν καταλάβει ή υποψιάσεται, ότι το μέγα διουπόστατο πρόβλημά-τέρας της εποχής μας, δηλ. της εξουσίας και του αχαλίνωτου οικονομισμού, δεν αντιμετωπίζεται παρά μόνο μέσα από τη ματιά του νταϊσμού, ως πρακτικής και δυναμικής έκφρασης της άμεσης συμμετοχικής δημοκρατίας.



ΝΤΑΪΣΤΙΚΕΣ

ΜΑΝΟΣ



ΦΑΛΤΑΪΤΕ

ΘΕΣΕΙΣ

Ἀπ'τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ κρατικὸς ἐξουσιασμός ταυτίστηκε μὲ τὸν καπιταλισμό, ἀπ'τὴν ἀρχὴς τοῦ δέκατου ἑνατοῦ αἰῶνα καὶ πέρα, μῆκαμε σὲ μιὰ φάση ζωῆς ποὺ ἡδηγεῖ σὲ οὐρα καὶ βάσει προγραμματισμοῦ, στὸν ἀπαίσιον κόσμο, ποὺ σοφὰ συνέλαβε καὶ περιγράφει ὁ συγγραφέας Τζώρτζι Ὁργουελ.

Ἦδη, κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος, ὁ κόσμος αὐτὸς λειτουργεῖ. Καὶ κάθε μέρα ποὺ περνᾷ, τὸ Ὁργουελιανὸ μοντέλο τοῦ κρατισμοῦ συνεχίζει νὰ ὁλοκληρώνεται καὶ νὰ παγαιοποιεῖται.

Οἱ ἄνθρωποι συνηθίζουν πολὺ γρηγορώτερα ἀπ'ὅ,τι μπορεῖ νὰ φανταστεῖ κανεὶς; τὸν ὅποιο δῆποτε τρόπο ζωῆς, ποὺ μιὰ καλὰ ὁργανωμένη καὶ ἀδίσταχτὴ ἐξουσία, χρησιμοποιώντας κάθε μέσο, ἀπ'τὴν καταστολὴ μέχρι τὴν καθοδήγηση τῶν ἐναστικτῶν, τῆς σκέψης καὶ τῶν ἐνεργειῶν, μπορεῖ νὰ κατορθώσει.

Οἱ λαοί, ἀκαθοδηγήτοι, ἀποκεφαλισμένοι ἀπ'τοὺς μπουστάρηδες τους, ἀκολουθοῦν σὲ κοπάδι τὸ μακελάρι τους στὸ σφαγεῖο ἢ στὸ μαντρί. Καὶ χάνουν μιὰ γιὰ πάντα τὴ λευτεριά τους. Ἐχνοῦν τὴν ἰδιότητα τῆς ἀτομικότητας καὶ κοινωνικότητας, παύουν νὰ ὑπάρχουν σὲν ὄντοτες καὶ γίνονται μιὰ ἀβουλή, δειλὴ, ὑποταγμένη καὶ ἀνεγκέφαλη μάζα.

Καὶ ὅχι μόνο συνηθίζουν σ'αὐτὸ τὸν τρόπο ζωῆς, ἀλλὰ χάνουν κάθε διάθεση νὰ τὸν ἀλλάξουν.

Οἱ ἀλλαγές προϋποθέτουν ἐλευθερία σκέψης, δούλεμα τοῦ νοῦ, διαδικασίες κίνησης, ἀναζήτησης, ἐμπειρίες, ὁράματα, ὄνειρα. Οἱ ἄνθρωποι, ὅπως καὶ τὰ ζῶα, συνηθίζουν εὐκόλα, ἀπὸ μιὰ φάση καὶ πέρα στὴ σκλαβιά καὶ θεωροῦν δεδομένη τὴ μοῖρα τους.

Ὁ κρατισμὸς μεγάλωσε μαζί μὲ τὴν μεγαλουπόλιν. Ὁ πρόγραμματισμός του, σὲ διεθνή κλίμακα, ἀπόβλεπε σὲ δύο παράλληλους στόχους:

1. Νὰ διαλύσει τὴν παραδοσιακὴ Νταϊστικὴ κοινότητα, καὶ
 2. Νὰ μετατρέψει ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος σὲ μαζάνθρωπους, φυλακίζοντάς τους στὰ κλύβια τῶν μεγαλουπόλεων.
- Τὸ πρόγραμμα τοῦτο, πραγματοποιεῖται ἐδῶ καὶ χρόνια, ἀφαιρώντας κάθε ἕκ μᾶσα ἀπὸ τὴν κοινότητα, ρουφώντας ὅλο τὸ νέο καὶ δυναμικὸ τους αἷμα, συνέχεια, βάσει προγραμματισμοῦ, καταστρωμένου ἀπ'τοὺς σατανικοὺς ἐγκέφαλους ποὺ ἐπεξεργάστηκαν καὶ συνεχίζουν νὰ δουλεύουν πάνω στὸ πρόγραμμα τοῦτο, τῆς ἐμπέδωσης ἑνὸς παγκόσμιου κράτους, μιᾶς παγκόσμιας, ἀδίσταχτης καὶ πανέξουρης ἐξουσιαστικῆς κρατικῆς μηχανῆς.
- Σ'αὐτὸ τους τὸ σχέδιο, εἶχαν καὶ ἔχουν σὲν συνεργάτες, τὸν ἀηδιαστικὸν ματαιόδοξον καὶ ἀνεύθυνον ἴσμο τῶν πολιτικάντιδων. Τὸ πρῶν, μὲ τὴν παγκόσμια, καὶ συντελεῖται ταυτόχρονα σὲ διάφορες χώρες σὲ διάφορους λαούς, σὲ διάφορες φάσεις, κλάδους, τομεῖς, κλίμακες.
- Κι ἐνῶ οἱ κοινότητες ἐξαναγκάστηκαν μ'αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ μαρμαζώσουν καὶ νὰ μετατραποῦν σὲ "μνημεῖα τοῦ παρελθόντος" καὶ τουριστικὰ ἀξιοθέατα, χάνοντας τὴν αὐτονομία καὶ τὴν κοινωνικὴ τους λειτουργικότητα, τροφοδοτούσαν μὲ τὸ καλλίτερό τους αἷμα, τὸ τέρας τῶν μεγαλουπόλεων.

Οἱ μεγαλουπόλεις δὲν ἐγίναν τυχαῖα. Τώρα ποὺ ὁλοκληρώθηκε ὁ κύκλος, βάσει τοῦ προγράμματος γιὰ παγκόσμιο κράτος ὅπως βαδίζουμε, μποροῦμε νὰ δοῦμε ξεκάθαρα, ὅτι ὅλα ἐγίναν μὲ σύστημα, καθοδήγηση, μὲ ὑπολογισμένους κινήσεις τῶν προγραμματιστῶν τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας.

Οἱ μεγαλουπόλεις ἐγίναν καὶ εἶναι χωνευτήρι καὶ κατασκευαστήριο ἑνὸς νέου τύπου ὑποτιθέμενου ἀνθρώπου, τοῦ μαζάνθρωπου.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μαζάνθρωπου εἶναι αὐτά:

- ① Γεννιέται, ἀναπτύσσεται, ζεῖ, κινεῖται καὶ πεθαίνει μέσα σὲ μιὰ τεράστια ἀνθρώπινη μάζα, ἀποτελούμενη ἀπὸ κάμποσες ἑκατοντάδες χιλιάδες ἢ μερικὰ ἑκατομμύρια ἄλλους μαζάνθρωπους.
- ② Οἱ μαζάνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔχουν τίποτε οὐσιαστικὰ κοινὸ μεταξὺ τους, πέρα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μαζάνθρωπου.
- ③ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἐπικοινωνοῦν μεταξὺ τους, παρὰ μονάχα σὲν ὁρδὲς ἢ κοπάδια, ὅπως συμβαίνει κύρια γιὰ παράδειγμα στὴς κομματικὲς συγκεντρώσεις, στὴς κομματικὲς φιέστες, στὰ γήπεδα, στὴς μαζικὲς συναυλίες.
- ④ Ὁ μαζάνθρωπος δὲν ξέρει οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ διπλανοῦ του.
- ⑤ Οἱ συγκεντρώσεις τῶν μαζάνθρωπων γίνονται καὶ διαλύονται γρήγορα, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει χρόνος καὶ δυνατότητα διεργασίας πραγματικῆς ἐπαφῆς, γνώριμης, καὶ δημιουργίας δεσμῶν, φιλικῶν σχέσεων, συντροφικότητας.
- ⑥ Οἱ μαζάνθρωποι εἶναι κλεισμένοι-καὶ περνοῦν ὅλη τους τὴ ζωὴ- σὲ σπῆτια κλουβιά.
- ⑦ Ὁ μαζάνθρωπος εἶναι καὶ παραμένει σ'ὅλη του τὴ ζωὴ ἀγνωστος ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους ἀγνωστους μαζάνθρωπους.
- ⑧ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἔχουν καμμιὰ ρίζα. Ὁ σπῆτι ποὺ ζοῦνε δὲν εἶναι συνήθως δικό τους. Δουλεῖα τους εἶναι συνήθως μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι τους. Ὁ τόπος ποὺ σπουδάζουν εἶναι, ἐπὶσης, μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι τους. Αὐτὸ κλιμακώνεται μὲ τὴν βαθμίδα σπουδῶν. Μπορεῖ νὰ ξεκινᾷ στὸ νηπιαγωγεῖο καὶ στὸ δημοτικὸ στὴ γειτονιά του. Ἀλλὰ τὸ γυμνάσιο θὰ εἶναι ἀρκετὰ μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι του. Ἡ ἀνώτερη Σχολή-Πανεπιστήμιο κ.λ.π.- θὰ εἶναι πάρα πολὺ μακριὰ, ὅταν ῥίσκεται στὴν ἴδια πόλη. Ἡ θὰ εἶναι σὲ ἄλλη πόλη τῆς χώρας του. Καὶ γιὰ ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ μαζάνθρωπων, θὰ εἶναι σὲ ἄλλες χώρες, σὲ ἄλλες ἡπείρους.

- ⑨ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ξέρουν τὴν τεχνικὴ τῆς ἐπικοινωνίας. Κινιῶνται ἀνταγωνιστικά, σὲν τὰ ἀγρία θηρία; ἔτοιμοι νὰ κατασπαράξουν, ν'ἀρπάξουν καὶ νὰ φῶνουν.
- ⑩ Οἱ μαζάνθρωποι, νοιώθουν καὶ εἶναι μόνοι, ἀπομονωμένοι, κι ὅς κινεῖται μέσα στὸ πλῆθος.
- ⑪ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ κάνουν ὄνειρα. Τὰ ὄνειρα προϋποθέτουν δυνατότητες συνέχειας, σταθεροῦς συντελεστές.
- ⑫ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἔχουν φίλους. Οἱ σχέσεις τους εἶναι εὐκαιριακὲς καὶ παροδικές. Συμπτωματικὲς καὶ ἐπιφανειακές.
- ⑬ Οἱ μαζάνθρωποι, ἀπὸ μόνους τους, δὲν ἔχουν καμμιὰ δύναμη. Τοὺς λείπει ἡ ὁργανωτικὴ δομὴ, ἡ συνείδηση, ἡ αὐτογνωσία, οἱ στόχοι, ἡ συλλογικὴ σκέψη.
- ⑭ Οἱ μαζάνθρωποι, δίνουν ὅμως τεράστια δύναμη, στοὺς προγραμματιστές τους. Ὅπως τὸ κοπάδι τῶν γιδιοπρόβατων δὲν ἔχει δικιὰ του δύναμη, ἀλλὰ δίνει δύναμη στὸν ποπάνη, ἔτσι καὶ οἱ μαζάνθρωποι, δίνουν δύναμη στοὺς ἐξουσιαστές τους.
- ⑮ Οἱ μαζάνθρωποι ξέρουν ὅτι εἶναι ἀδύναμοι. Γι'αὐτὸ καὶ δὲν τολμοῦν νὰ πάρουν καμμιὰ πρωτοβουλία, οὔτε σὲ ἀτομικὸ, οὔτε σὲ συλλογικὸ ἐπίπεδο.
- ⑯ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἔχουν αὐτοσεβασμό.
- ⑰ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν ἔχουν δικιὰ τους θέληση.
- ⑱ Οἱ μαζάνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ σκεφτοῦν μόνους τους.

Οἱ λειτουργίες τῆς σκέψης τους ἔχουν περιοριστεῖ καὶ ἐντοπιστεῖ στὰ πινὸ στενὰ προσωπικά τους ἐπίπεδα.

⑲ Οἱ μαζάνθρωποι ἔχουν παραχωρήσει τὸ δικαίωμα στοὺς ἐξουσιαστές νὰ σκέφτονται γι'αὐτοὺς. Ἡ ἐξουσία περνᾷ τὴ σκέψη καὶ τὴ θέλησή της, τὴν ἀποφάσεις της, μέσα ἀπὸ τὰ κομματικὰ κανάλια, τὸ ραδιόφωνο, τὴν τηλεόραση, τὴν ἐφημερίδες καὶ τὰ ἄλλα ἐντυπα. Μέσα ἀπὸ τὰ κανάλια αὐτὰ διοχετεύεται ἡ βούληση τῆς ἐξουσίας στοὺς μαζάνθρωπους, ποὺ ἀκοῦνε καὶ πειθαρχοῦν, ὅπως ὁ σκύλος τὸν ἀφέντη του.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ Σ'ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΤΛΑ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ
ΟΡΘΩΜΕΤΑΙ Ο ΝΤΑΪΣΤΗΣ
ΤΟ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΑΤΟΜΟ
ΤΟ ΑΥΤΟΝΟΜΟ, ΠΕΡΙΦΑΝΟ, ΑΠΡΟΣΚΥΝΗΤΟ,
ΑΔΟΥΛΕΤΟ, ΥΠΕΥΘΥΝΟ ΑΤΟΜΟ.
ΑΓΓΑ Ο ΝΤΑΪΣΤΗΣ ΔΕΗ ΕΙΝΑΙ ΕΥΧΟΠΟΙΟ.
ΕΙΝΑΙ ΔΡΑΣΗ
ΕΙΝΑΙ ΒΙΟΧΗ
ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΤΑΣΗ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ Σ' ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΠΑ.



ΝΤΑΪΣΤΗΣ



ΕΚΔΟΣΗ ΝΤΑΪΣΤΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ

Γραφεῖα: Χαριλάου Τρικούπη 75
106 81, ΑΘΗΝΑ
τηλ: 3605.463

Ἐκδότης: Μάνος Φαλτάιτς
Ἀρχισυντάκτης: Ἀναστασία Φαλτάιτς
Υπεύθυνοι, τυπογραφείου: Σ. Γοργογιάννης-
Κ. Φερέτος- Ζ. Πηγῆς 48- ΑΘΗΝΑ

№ 1
ΜΑΡΤΗΣ

1985

ΜΗΧΟΣ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΑΛΤΑΤΣ

Ψ

Τ

Δ

Τ

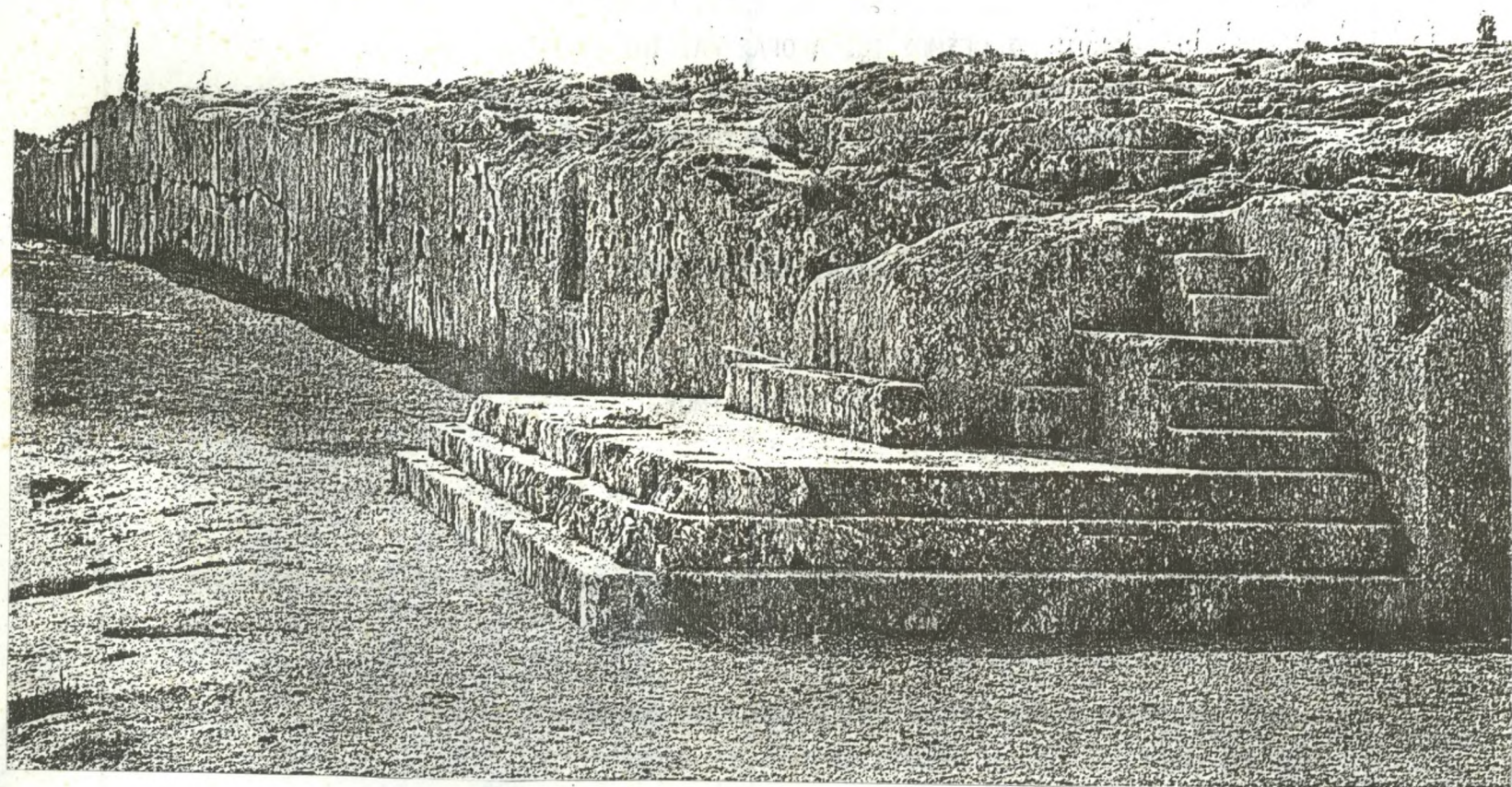
Σ

Μ

Ο

Ω

ΕΚΔΟΣΗ ΜΤΑΙΣΤΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ



ΜΤΑΙΣΤΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΤΙΣΜΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑ
ΚΑΘΕ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΙ
ΑΓΟΡΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΖΩΝΤΑΝΕΨΟΥΝ ΟΙ ΚΟΙΝΩΤΗΤΕΣ
ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΟ
ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ
ΑΓΟΡΑ

ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ.
ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΔΥΟ ΘΕΣΜΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΑ
ΣΧΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥΣ
ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΥΤΕ ΠΟΛΙΤΕΣ
ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οι πλατείες, αποτελούσαν απ' την αρχή της δημιουργίας των οικισμών, τόπους κοινής σύναξης για ελεύθερη και καθημερινή συζήτηση, σ' όλα ανεξαιρέτως τα θέματα, από τα πιο προσωπικά, μέχρι τα πιο πολυσύνθετα προβλήματα της κοινότητας.

Ήταν ο τόπος όπου τα άτομα λειτουργούσαν σαν πολίτες, κι όπου οι κάτοικοι εκφράζονταν σαν οργανικά μέλη της κοινότητας.

Ήταν οι τόποι που οι κάτοικοι πολιτεύονταν, ασχολούμενοι, κύρια, με τα ζητήματα της κοινοτικής Πολιτείας.

Ήταν το καθημερινό σχολείο πολιτικής άγωγής, άμεσο, ρεαλιστικό, ουσιαστικό, άναγκαίο.

Σ' αυτό δένονταν οι δεσμοί, σ' αυτό κρίνονταν χαρακτήρες, σ' αυτό ζυγιάζονταν ή υπευθυνότητα, σ' αυτό ανδρώνονταν, σέ κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής, οι πρωτοπόροι δημιουργοί, από την τέχνη ως την πολιτική, απ' τη φιλοσοφία ως την ουσιαστικότερη κοινωνική κριτική γεγονότων, προσώπων και καταστάσεων, που άφορούσαν το κοινωνικό σύνολο.





Ἐκεῖ ἐκπαιδεύονταν τὰ ἄτομα καί γίνονταν πολῖτες.

Ἐκεῖ διαμορφώνονταν ἡ ψυχὴ τῆς κοινωνίας.

Ἐκεῖ χτυποῦσε ἡ καρδιά τῆς κοινότητος.

Κάθε ἰδέα, ἔχει τὸ ἀντίστοιχό της σὲ μιὰ ρεαλιστικὴ- ὑπαρχτὴ φόρμα. Χωρὶς τὰ ρεαλιστικὰ πλαίσια, οἱ ἰδέες εἶναι νεφε-
λῶματα πλανώμενα. Δὲν ἔχουν γῆ νὰ πατήσουν, νὰ στεριώσουν, νὰ ριζοβολήσουν, νὰ πάρουν μορφή καί περιεχόμενο.

Καί οἱ πλατεῖς- ἀγορές, ἀποτελοῦσαν τὸ ρεαλιστικὸ ὑπόβαθρο τῆς Δημοκρατίας.

Γιατὶ, ἐκεῖ διαμορφώνονταν διαλεχτικά, ἡ κοινὴ βουλή καί συνείδηση.

Αὐτὸς ἦταν ὁ ρόλος καί προορισμὸς τῆς πλατείας - ἀγορᾶς γιὰ αἰῶνες.

Αὐτὸ τὸ ρόλο καί προορισμὸ πρέπει νὰ ἀποκτήσουν καί τώρα.

ΝΑ ΞΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΟΙ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΣΑΝ ΧΩΡΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ, ΟΠΟΥ, ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΑ,
ΘΑ ΜΠΟΡΕΙ Ο ΑΡΧΕΤΥΠΟΣ ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΝΑ ΖΕΙ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ, ΣΑΝ ΤΟΠΟΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ,
ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ, ΣΥΝΕΙΔΗΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΗ ΣΤΑ ΚΟΙΝΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΤΟΥΤΟΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΣΥΛΑ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟΙ.

ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΑ ΣΥΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΘΕ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΚΑΙ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΜΟΡΦΗ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ.

-ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΘΕ ΠΛΑΤΕΙΑΣ- ΑΓΟΡΑΣ. ΝΑ ΤΗΝ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ.

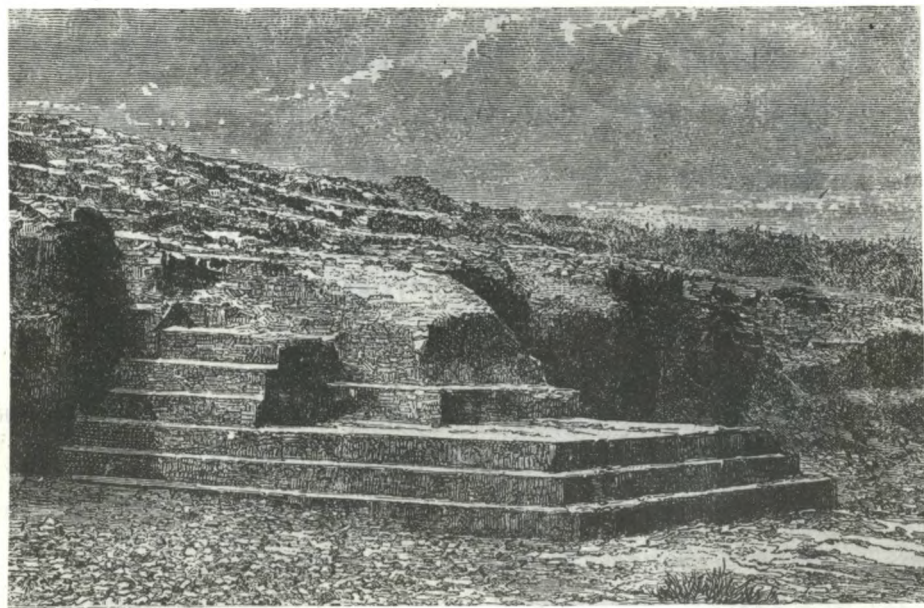
ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΩΡΙΜΟΙ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΑΥΤΗ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΣΜΟ
ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝΔΗΠΟΤΕ ΑΡΧΩΝ.

ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ- ΑΓΟΡΕΣ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΥΠΑΡΧΤΗ.

ΧΩΡΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ- ΑΓΟΡΑ ΔΕ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ.

ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ Ο ΛΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΖΑ Ή ΑΤΟΜΑ ΑΣΥΝΔΕΤΑ
ΑΔΙΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΑΝΙΣΧΥΡΑ.

Η ΠΝΥΚΑ ΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΣ



ΝΑ ΖΩΝΤΑΝΕΨΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ ΤΗΣ ΠΝΥΚΑΣ.
ΝΑ ΑΝΑΣΤΗΘΗ Η ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΑΛΗΘΙΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.
ΣΤΟΥΣ ΑΝΟΙΧΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ.
ΚΑΘΕ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑ.
ΚΑΘΕ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ.

Ἐδῶ, στὸ χαμηλὸ τοῦτο λόφο τῆς ΠΝΥΚΑΣ, στ' ἀπλόχωρο πλά-
τωμα τὸ σκαλισμένο στὸ βράχο, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπ'
τὸν Παρθενῶνα, συγκεντρώνονταν τέσσερις φορές τὸ μῆνα,
οἱ ΠΟΛΙΤΕΣ τῆς Ἀθηναϊκῆς ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, κι' ἀποτελοῦσαν τὴν
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ, τὴν ἀνώτατη ἀρχὴ τῆς πόλης.

Τὸ ΒΗΜΑ ΗΤΑΝ ΛΕΥΤΕΡΟ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΝΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.

Ὅποιος ἤθελε ἀπ' τοὺς Πολίτες, ἀγόρευε.

Καί ἡ ἀγόρευσή του, ἀντιπροσώπευε τὸ κοινὸ συμφέρον,
τὴν κοινὴ βούληση ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Σαυτὴ τὴν περίπτωσι, οἱ προτάσεις τοῦ Πολίτη, ψηφίζονταν
ἀπ' τὸ σύνολο τῶν πολιτῶν, καί γίνονταν νόμος.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

ΤΟ ΜΟΝΟ ΣΟΦΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ,

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ ΠΑΡΑ ΜΟΝΑΧΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ
ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΔΗΜΟΥ, ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΡΧΕΤΥΠΗ ΝΤΑΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.

ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ,

ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΒΕΒΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

ΣΕ ΤΕΤΟΙΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

ΜΠΟΡΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΑΠΟΥΝ ΟΙ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΚΑΘΕ ΧΩΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

ΜΟΝΟ ΤΟΤΕ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΥΠΗΚΟΟΙ

ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΞΑΝΑ ΠΟΛΙΤΕΣ.



ΝΤΑΪΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα φαινόμενο

έξαπλούμενης οικονομικής δυσπραγίας, που τείνει να επεκταθῇ σ' ολόκληρο τόν κόσμο.

Αλλά τό φαινόμενο τοῦτο, τό τονίζουμε, δέν εἶναι παρὰ τό ἀποτέλεσμα . Ἡ αἰτία θά πρέπει ν' ἀναζητηθῇ α ἄλλοῦ. Καί, βασικά, βέβαια, ὄχι στή συμβατική θεώρηση τοῦ κόσμου σέ ἀνατολικό καί δυτικό, καί, ἐπομένως, σέ ἀνατολικό καί δυτικό τύπου ὀργάνωση τῆς οἰκονομίας. Γιά νά δοῦμε τό πρόβλημα στήν πραγματική του διάσταση, ἀπαιτεῖται, πρὶν ἀπ' ὅλα σφαιρική, ἐξωκομματική θεώρηση τῆς παγκόσμιας πραγματικότητας, διαχρονικά τοποθετημένη χωρίς τό πρῖσμα τοῦτο, κάθε ἐρμηνεία τοῦ φαινομένου πτωχεύσεις-ἀνεργεία-κρατική παρέμβαση-κρατικός καπιταλισμός, θά εἶναι μονομερής ἢ, στήν καλλίτερη περίπτωση, ἐλλειπής.

Καί τοῦτο, γιατί δέ μπορούμε νά μελετᾶμε τὰ ἀποτέλεσμα τα γεγονότων, χωρίς νά ἀνατρέχουμε στήν ἀρχική τους ρίζα.

Γι αὐτό, πρὶν ἀπ' ὅλα, θά πρέπει νά καθαρίσουμε τό μυαλό μας ἀπό τίς ὅποιες συμβατικές φόρμουλες γιά νά μπόρῃ σουμε νά ἔχουμε μπροστά μας τό φάσμα τῶν οικονομικῶν συσχετισμῶν σέ ὅλο τόν πλανήτη, καί ἀνατρέχοντας πῶς, στίς ρίζες τοῦ οικονομικοπολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ συγκεντρώτισμοῦ.

Καί τοῦτο, γιατί οἱ λόγοι τῆς οικονομικῆς κρίσης δέν ἔχουν σχέση μόνο μέ τήν ἐσωτερική κατάσταση σέ μιά χώρα, ἤ ἀκόμη σ' ολόκληρη τήν Εὐρώπη, τήν Ἀμερική, τή Σοβιετική Ἑνωση, τήν Ἀσία ἢ τήν Ἀφρική, σήμερα ἢ πρὶν λίγα χρόνια. Θά πρέπει, δηλαδή, ν' ἀνατρέξουμε σέ εὐρύτερες περιοχές, τόσο χρονικά, ὅσο καί τοπικά, γιά νά βροῦμε τό μῖτο τοῦ προβλήματος.

Παρακολουθώντας, λοιπόν, τό θέμα: " ἀνακύκλιση τῆς βιομηχανικῆς, ἀλλά καί τῆς γενικώτερης οικονομικῆς ἀνάπτυξης, ἀπό τήν Ἀμερική στήν Εὐρώπη, ἀπὸ κεῖ στίς χώρες τοῦ λεγόμενου τρίτου κόσμου κι ἀπὸ τήν Δύση στήν Ἀνατολή, γενικώτερα", ἔχουμε πάντα τίς κεραίες εὐαίσθητες, γιά νά ἐντοπίσουμε τή φορά τῆς κίνησης τῆς ἀνάπτυξης, ἀπὸ τή μιά ἡπειρο στήν ἄλλη.

Τά νήματα κινεῖ, στήν προκειμένη περίπτωση, ἡ μεγάλη οἰκονομική ὑπερδύναμη, πού βρίσκεται πάνω, ὄχι μόνο ἀπό κράτη, ἀλλά καί ἀπὸ ἡγεῖρους.

Οἱ κυβερνήσεις δημιουργοῦνται ἀπ' αὐτήν, τά κόμματα, στό λεγόμενο δημοκρατικό κόσμο, χρηματοδοτοῦνται ἀπ' αὐτήν, οἱ βίαιες πολιτειακές ἀλλαγές (πραξικοπήματα ἢ ἐπαναστάσεις) καταστρώνονται καί χρηματοδοτοῦνται ἀπ' αὐτήν. Γνώμονάς της εἶναι ἡ συσσώρευση τοῦ χρήματος· καί τῆς δύναμης, σέ παγκόσμια κλίμακα, ἡ ἐξασφάλιση τοῦ κέρδους, μέ ὅσο τό δυνατόν λιγότερα χρήματα σέ ἐπένδυση ὑποδομῆς, εἴτε πρόκειται γιά τόν ἀνθρώπινο παράγοντα, εἴτε γιά μηχανικό ἐξοπλισμό.

Γιά ν' ἀντιληφθοῦμε, στήν πραγματική διάστασή τους, τίς κινήσεις τῆς ὑπερδύναμης, θά πρέπει νά δοῦμε τὰ πράγματα πέρα καί πάνω ἀπὸ σύνορα, πολιτικά συστήματα καί κοινωνικές δομές.

Θά πρέπει, πάνω ἀπ' ὅλα, νά φανταστοῦμε πῶς βλέπουμε τή γῆ σφαιρικά καί συνολικά, ὅπως ἀκριβῶς τή βλέπουν κι ἐκεῖνοι.

Ἔτσι, κάτω ἀπ' αὐτό τό πρῖσμα θεώρησης, ἡ ἀπό μιά δεκαετία, περίπου, χρονολογούμενη οικονομική κρίση, πού χρόνο μέ τό χρόνο ἐμφανίζεται ἐπιδεινούμενη, δέ μπορεῖ καί δέ πρέπει νά ἀντιμετωπιστεῖ σάν ἓνα φαινόμενο ξεκομμένο ἀπὸ τίς αἰτίες πού τό δημιουργοῦσαν.

Ἀλλά γιά ν' ἀνακαλύψουμε τίς αἰτίες αὐτές, θά πρέπει πρῶτα νά ἀνατρέξουμε στοὺς ἀρχικούς γενεσιουργούς λόγους, καί πάντα ἐπιδιωκόμενους στόχους.

Οἱ ἄόρατοι ρυθμιστές τῆς πολιτικῆς καί οικονομικῆς μας ζωῆς, πού ἀναπτύσσουν τόν κρατισμό μέ διάφορες μορφές, σ' ὅλα τὰ μήκη καί πλάτη τῆς γῆς, εἶναι οἱ ὑπεύθυνοι τῶν οικονομικῶν συμφορῶν, πού μᾶς σωρεύουν καθημερινά, καί μᾶς κινοῦν σάν μαριονέτες, ἄλλοτε πάνω ἄλλοτε κάτω.

Πρόκειται γιά τίς ἴδιες δυνάμεις πού συνέτριψαν τίς Νταϊστικές κοινότητες, σ' ὅλη τήν ἑκτασὶ τοῦ πλανήτη μας, κλιμακώνοντας τή βία τοῦ κρατισμοῦ, ἔτσι, ὥστε νά μᾶς μετατρέψουν, σταδιακά, ἀπὸ πολίτες σέ πλάσματα ἀπογυμνωμένα ἀπὸ τήν οὐσία τῆς ζωῆς-τὴν οικονομική μας αὐτοδυναμία καί αὐτάρκεια.

Ἀπέναντι σ' αὐτές τίς σκοτεινές δυνάμεις, ὀρθώνεται τό Νταϊστικό Σύστημα τῆς Αὐτοδύναμης Κοινότητας, στηριγμένης στό συνεργατικό Συνεταιρισμό, τό μόνο σύστημα πού ἐξασφαλίζει μέ ἀπόλυτα κοινωνικά κριτήρια καί ἐπισημονικά δεδομένα-βγαλμένα ἀπ' τήν πείρα τῶν χιλιετηρίδων πρακτικῆς -διαλεκτικῆς πορείας σκέψης καί πρακτικῆς τήν οικονομική συγκρότηση τῶν ἀνθρώπινων κοινωνιῶν. Τό μόνο Σύστημα, πού μπορεῖ νά ξεδοντιάσει τόν παγκόσμιο δράκο, παίρνοντας τήν ἀπόφαση οἱ ἄνθρωποι νά ὀργανωθοῦν σέ Νταϊστικές κοινότητες, πολιτικά-κοινωνικά καί οικονομικά αὐτοδύναμες.



ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ, (ΔΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΜΟΝΤΕΛΟΥ) ΠΟΥ ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΣΕ ΔΟΥΛΟ (ΑΤΟΜΟ ΕΞΑΡΤΩΜΕΝΟ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ), ΥΠΑΡΧΕΙ
Η ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΣΟΦΗ ΛΥΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΝΤΑΪΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.





ΜΑΝΟΥ ΦΑΛΤΑΙΤΣ



ΕΙΜΑΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΓΝΩΣΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΑ
ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ ΤΟΥ ΝΤΑΙΣΜΟΥ ΕΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΑΣ

Απ' τόν Όμηρο ως σήμερα, οι συγγραφείς δονούνται με τά ξεχωριστά
άτομα, που πέρνουν πάνω τους την ανυμψία των πολλών, και δρούν
σάν τό κακό και τ' άδικο, νάναι δικιά τους υπόθεση.
Ποιά δύναμη οδηγεί αυτούς τους ανθρώπους στη δράση και στην
Μιά πρόχειρη απάντηση που στηρίζεται στην τρέχουσα αντίληψη, έ-
πιρραζόμενη απ' τά φαινόμενα, θάλεγε, πώς οι ιδέες, είναι αυτές
που ώθούν.
Μιά όποια δήποτε ιδέα: θρησκευτική, έθνική, φυλετική, κομματική,
πατριωτική, φιλοσοφική, ταξική ή όποια άλλη.
Είναι σύγγραφο, πώς οι ιδέες, συναρπάζουν κι' οδηγούν τ' άτομα.
Μαυτή ή κινούσα δύναμη είναι δευτερογενής.
Στό βάθος κάθε όρθης ιδέας, υπόβαθρό της πραγματικό, είναι ο
Νταϊσμός.
Καθένας, ανεξάρτητα σέ ποιά παντιέρα κι' αν βρίσκεται, πιστεύει,
πώς εξυπηρετεί τό δίκαιο και τό σωστό.
Κι' αυτή ή πεποίθηση, τον σπρώχνει νά γίνει θύτης και θύμα.
Τούτη ή συνείδηση της στράτευσης σαυτή καθαυτή την ιδέα του σωστού,
του καλού και του δίκαιου, είναι ή πεμπτομοσία του Νταϊσμού.
Και μονάχα σ αυτή καθαυτή ή Νταϊστική ιδέα, είναι καθαρία κι' α-
γάδιαστη. Κι' αυτή ή δύναμη, φαντάζει νάναι δύναμη της φύσης.
Φυσική ιδιότητα.
Οι Νταϊδες γεννιόνται.
Κι' ο Νταϊσμός, είναι κατάσταση, ευτυχώς, φυσική.
Υπάρχει σ' όλους τους ανθρώπους, όπως κάθε άλλη φυσική ιδιότητα,
και κλιμακώνεται ή έντασή της ανάλογα με τις συνθήκες, τό κύτταρο
την εκπαίδευση, τό περιβάλλον, τό κοινωνικό κλίμα.
Όπως και κάθε άλλη ανθρώπινη ιδιότητα



Ξέρω πώς αναφέρομαι σ' ένα όρο άγνωστο.
Τό Νταϊσμό.
Χρειάζεται νά γίνει γνωστός ο όρος και νά συνειδητοποιηθή ή ού-
σία του.
Τότε μόνο θά μπορεί νά γίνεται σωστή σύνδεση των επί μέρους κατα-
σεων που τόν συνθέτουν και τόν εκφράζουν.
ΝΤΑΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΝΤΑΙΦΑ
(Η ΤΑΙΦΑ, ΣΥΝΩΝΥΜΟ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ- ΣΥΝΤΡΟΦΙΛΙΚΗ- ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΗ
ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΑ-ΕΣΤΙΑ-ΑΣΤΥ-ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ)
ΤΟΥ ΑΡΧΕΤΥΠΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΠΟΥ ΜΕΣΑ ΣΑΥΤΩΝ, ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ
ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ
ΔΙΔΑΧΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΠΑΓΙΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ
ΟΛΕΣ, ΧΩΡΙΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗ
ΟΙ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΚΙ ΑΘΑΝΑΤΕΣ ΛΕΙΣ
ΤΗΣ ΑΔΕΡΦΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΥΠΟΧΡΗΤΗΣ, ΠΕΡΗΦΑΝΗΣ ΚΙ ΥΠΕΥΘΥΝΗΣ ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΠΟΥ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ
ΔΡΑ
ΚΑΙ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΒΙΩΜΑΤΙΚΑ
ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΤΟΜΙΚΟ ΜΕ ΤΟ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΟ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΕΓΩ.

Τό πνεύμα του Νταϊφά, αντιπροσώπευαν, δίδασκαν και καλλιεργού-
σαν άτομα επιφορτισμένα νά άσκοϋν ειδικές λειτουργίες στην Κοινό-
τητα, ονομαζόμενα Νταϊδες, ή Ταϊδες, ή Ταγοί.

Τό Νταϊσμό, μας έδωσε τό πρότυπο του Νταϊ.
Πρόκειται για τόν Προμηθέα, τόν πρώτο γνωστό Ιστορικά θεσμοθέτη
του Νταϊσμού στους ανθρώπους.
Ο Προμηθέας, Νταϊς ο Ιδιος, θεμελίωσε τό σύστημα της συντροφιάς,
κάνοντας τόν άγώνα της συμπερίρωσης των ανθρώπων γύρω απ' την ΕΣΤΙΑ,
τή βάση της κοινωνικής συμβίωσης.
Δίδαξε κάθε τέχνη, ίκανή νά αποδεσμεύση τόν άνθρωπο απ' τά δεσμά
της εξάρτησής του απ' τους αντίξοους νόμους της φύσης, βγάζοντάς
τον απ' τή σύγκλα και τους νόμους της.
Άγωνίστηκε για νά γίνει κτήμα του σύνολου. γνώσεις κι' αξίες, που
ήταν ως τότε στά χέρια μιάς κυρίαρχης τάξης.
Έμεινε αλύγιστος ως τό τέλος στις αρχές του, και δίδαξε, πώς μα-
ζί με τό χρέος για τό συνάνθρωπο, πάει ή προσωπική περηφάνεια, ή
όμολογία της πίστης, ή υπεράσπιση των αρχών, τό αλύγιστο κράτημα
της περήφανης και ψηλόφρονος ατομικότητας.
ΔΙΔΑΞΕ:
-Ν' άφησϋμε την αυθαίρεσία του κράτους και τή βία, με πράξεις και
λόγια.
-Νά μήν προσδίνουμε τις αρχές μας μπροστά στο μαρτύριο και τά βάσα-
να.
-Νά μή σκύβουμε τό κεφάλι στην κτηνωδία των δυνατών.
-Νά μή φοβόμαστε ούτε μαρτύρια, ούτε τό θάνατο, όταν κάνουμε τό
χρέος μας.
- Δίδαξε την υπερευνείδηση.
-Δίδαξε πώς κάθε υποχώρηση στις αρχές, μπροστά στις υποσχέσεις,
στις προκλήσεις, στις απειλές, στά βασανιστήρια, στις διώξεις,
είναι πράξη ανάσχευτη και απαράδεκτη.
-Δίδαξε πώς κι' ο δεσμώτης, μπορεί νάναι λεύτερος.
-Δίδαξε πώς οι δίκαιοι είναι αυτάρκεις σ' όποια δήποτε περίστα-
ση, και πώς οι άδικοι, είναι καταδικασμένοι αιώνια.

Η ΝΤΑΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΣΧΥΛΟ

Στό άθώατο έργο του Αισχύλου "Προμηθέας Δεσμώτης" βρίσκεται τό
άποκορύφωμα της απόδοσης των νταϊστικών αρχών και άρετών, που ξε-
πέρασαν κατά πολύ όποιο δήποτε άλλο έργο, απ' τόν ίδιο τόν Όμηρο
ως τους μεγάλους κλασσικούς συγγραφείς και τους μεταγενέστερους
γίγαντες της παγκόσμιας λογοτεχνίας.
Κι' αυτό ίσως όφείλεται στο γεγονός, ότι ο Αισχύλος, είχε τή θεϊκή
γνώση και ένόραση, νά άσχοληθή με τις νταϊστικές αρχές, παίρνοντας
σάν άξονά του, τόν ίδιο τό θεσμοθέτη του Νταϊσμού, τόν Προμηθέα.
Όλα όσα αναφέρονται στη ζωή του Προμηθέα απ' τους αρχαίους, στηρί-
ζονται σέ ιστορικά γεγονότα, που στον Αισχύλο, όπως και στους άλ-
λους μυημένους αρχαίους "Έλληνες και Ρωμαίους συγγραφείς ήταν γνω-
στά.
Έρευνεύοντας τά αρχαία κείμενα με την νταϊστική ιστορική διαλε-
χτική, πολλά που φαντάζουν μυθικά, παίρνουν μιά συγκεκριμένη Ιστο-
ρική υπόσταση.
Αλλά οι νεώτεροι έρευνητές, δέν μπόρεσαν νά αποκωδικοποιήσουν
όσα ήταν γνωστά στους αρχαίους σοφούς.
Τό έργο του Αισχύλου "Προμηθέας Δεσμώτης", είναι γνωστό, ώστε νά
υή χρειάζεται πλήρης παρουσίασή του.
Γιαυτό περιορίζομαι νά δώσω σέ γενικές γραμμές τό θέμα, τονίζοντας
ή υπογραμμίζοντας τή νταϊστική του υπόσταση.
Νά δοϋμε τόν Προμηθέα, τό θεσμοθέτη του νταϊσμού στους ανθρώπους,
σάν τέλειο Νταϊ.
Σάν τό πρότυπο του Νταϊ.
Τά Νταϊστικά προσδιοριστικά στοιχεία είναι αυτά:
1- Ο Προμηθέας, Νταϊς ο Ιδιος, κινούμενος απ' τή Νταϊστική ύπερσυν-

νειδίση, γίνεται ταξικός αποστάτης, και δίνει όλες τις γνώσεις που κάτεχαν οι θεοί και οι Τιτάνες, στους ανθρώπους, που ως τότε ζούσαν σε άγρια κατάσταση. Νά πως μιλά ο Ίδιος για το τι πρόσφερε στο αδύνατο ανθρώπινο γένος;

"Μ'ακούστε εδώ τα πάθια των ανθρώπων, π'άδεια πρώτα μυαλά, πλάσματα νά'ναι τους Έκανα με νοῦ, με νοῦ και πνέμα, που δέν κακολογῶ τους, μά τά δῶρα για νά ἰδεῖς, τί καλόγνωμά μου πού' ήταν. Πρώτα βλέποντας, βλέπανε τοῦ κάκου, κι' ακούοντας δέν ακούανε, μά με δνείρων προσδομοιοι τις μιμνές, ζούσαν τό μάκρος τῆς ζωῆς τους, μπερδεύοντας τά πάντα δίχως τάξη. Τά σπῆττα τά τουβλόχτιστα δέν ξέραν τά προσήλια, οὔδέ τό ξύλο νά δουλεύουν, μά μέσ στή γῆς χωμένοι, καθῶς τά γοργοκίνητα μυρμήγκια, σ' ἀνήλια σπήλαια ζούσανε τοῦ βάθου. Καί δέν εἶτανε γι' αὐτούς, οὔτε χειμῶνα οὔτε ἀνθοφορίας ἀνοιξης, οὔδέ τοῦ καρπεροῦ καλοκαιριοῦ κανένα βέβαιο σημάδι, μά τά πάντα ἐπράτταν δίχως κρίση, ὡς τήν ὥρα πού τῶν ἀστρῶν τοῦς ἔδειξα σαμπῶς τίς ἀξεδιάλυτες ἀνατολές και δύσεις νά ξεκολλῶνουν. Κι' ἐγώ τόν ἀριθμό, τήν πιό μεγάλη γι' αὐτούς βρήκα σοφία και τῶν γραμμῶν τά συνθέματα, πού'ναι ἡ θύμηση ὧν, ἡ ἐργάτρα τῶν τεχνῶν γεννήτρα ἐτούτη. Καί πρῶτος στό ζυγὸ ἔξεψα τά ζῶα, σέ ζέβγλες ἡ σαμάρια ὑποταγμένα, τοῦς πιό βαριοῦς νά πάρουνε τοῦς μόχτους τῶν ἀνθρώπων. Ἐγώ και στήν καρούχα τά χαλινώστεργα ἔδεσα τ' ἀλόγατα, χαρά τῆς μεγαλόπλουτης ἀρμάτας, κι' ἐγώ ἤβρα τά λινώτερα, κι' ὄχι ἄλλος, θαλασσοδρόμα τῶν ναυτῶν ἀμάξια.

Ἡ πιό τρανή, σ' ἀρρώστια ἄν ἤθε πέσει κανεῖς, δέν εἶχε ἀντίδοτο, νά φάει, νά πιεῖ ἡ νά τ' ἀλειφτεῖ, μά ἐλυῶναν δίχως θεράπιο, ὥσπου τοῦς ἔδειξα ἐγώ πάλι, τά πρῶτα τὰ γιατρικά ν' ἀνακατεύουν πού τήν πᾶσαν ἀρρώστεια πολεμοῦνε. Τοῦς πολλοῦς τρόπους ὄρισα τῆς τέχνης τῆς μαντικῆς, και χῶρισα ἐγώ πρῶτος τά δνείρατα πού στέργουν και τοῦς ἤχους με τά κρυφά μηνύματα, τοῦ δρόμου τίς συντυχίες, κι' ἐγώ ὄρισα τῶν ὄρνιων καθάρια τά πετάγματα, ποιά δείχνουν καλό και ποιά κακό, και τά συνήθεια τῆς ζωῆς τους, τίς ἔχτρες, τίς φιλιές τους και τά συνάγματά τους. Καί τά σπλάχνα τά λεβρά, και τί χρώμα στέκει νάχουν για ν' ἀρέσουν τῶν θεῶν, και τίς πιτήδειες τῆς χολῆς και τοῦ λοβοῦ τίς τόσες ὀψεις, και τυλιχτά στό λίπος τά τετάρτια καίγοντας και τό κόκκαλο τῆς ράχης, δύσκολης τέχνης, ἀνοιξα τή στράτα τῶν ἀνθρώπων, και μάτια για τῆς φλόγας ἔδωσα τά τυφλά πριχοῦ σημάδια. Νά τί εἶπα. Κι' ἀκόμη τά κρυμένα στή γῆς μέσα ὠφελήματα τοῦ ἀνθρώπου, τό χάλκωμα, τό σίδερο, τό ἀσήμι και τό χρυσάφι, ποῖός θά πεί πως βρήκε πρὶν ἀπό μέ; Κανεῖς, τό καλοξέρω. Μόν' ἀσύστολα λόγια ἄν λέει τοῦ κάκου. Καί νά ὅλα μ' ἔνα λόγο: Πᾶσα τέχνη τῇ χρωστοῦν οἱ θνητοί στόν Προμηθεά." (1)

Ἀλλά, ἀκριβῶς, γιατί ἔδωσε τόσα στοῦς ἀνθρώπους ὁ Προμηθεάς, προκάλεσε τήν ὀργή τοῦ Δία. Ἡ ἐξουσία τῶν θεῶν (στήν πράξη τῶν κλειστῶν θεοκρατικῶν ομάδων πού συγκέντρωναν ὅλες τίς γνώσεις και ἐξουσίες στή μεγάλα πολιτικο-κοινωνικά και οἰκονομικά κέντρα τῶν ναῶν) κλωνίστηκε ἀνεπανόρθωτα, ἐξαιτίας αὐτῶν τῶν γνώσεων, πού ἔβγαλαν τοῦς "κοινούς θνητοῦς" ἀπ' τήν ἄγρια κατάστασή τους. Οἱ "θεοί" ἐπαψαν νάχουν ἀπό τότε τό μονοπώλιο τῶν γνώσεων, και τῆς δύναμης πού βγαίνει ἀπ' αὐτές. Ὁ Δίας, συλλαμβάνει τόν Προμηθεά και τόν ἐξορίζει στόν Καύκασο, φυλακίζοντάς τον με τρόπο ἀπάνθρωπο. Χρησιμοποιώντας τό κράτος και τή βία σάν ἐκτελεστικά ὄργανα, κατορθώνει νά δαμάση τόν Προμηθεά, και ὁ Ἡφαίστος, ὄργανο χωρίς βούληση τοῦ κυρίαρχου Δία, τόν βάζει στή σίδερα. Τόν δίνει με ἀθραυστα δεσμά, ἀπ' ὅπου δέν μπορεῖ νά ξεφύγει. Ὁ Προμηθεάς, εἶναι καταδικασμένος νά μένει σιδηροδέσμιος, και νά ὑποφέρει τά βασανιστήρια πού τοῦ εἶχε ἐπιβάλλει ὁ Δίας. Τά βασάνά του, δέν φαίνονται νάχουν τελειωμό.

Και ναί μεν ἡ ἐξουσία τοῦ Δία δέν ἔπεσε, ὑποχρεώθηκε ὅμως με τοῦς ἀγῶνες τοῦ Προμηθεά και τῶν ὁπαδῶν του, νά συμβιβαστεῖ με τό Προμηθεϊκό πρόγραμμα τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων, και τελικά ἀναγκάστηκε νά ἀπελευθερώσῃ τό ν Προμηθεά, πού μπόρεσε νά προχωρήσῃ τόσο ὁ ἴδιος, ὅσο και οἱ ἀπόγονοί του Δευκαλίωνα και Ἀμφικτιώνας, νά στεριώσουν τό νταϊστικό σύστημα ἀνάμεσα στοῦς κοινούς θνητοῦς, τοῦς ἡμιἀγρίους ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς τους, πέρνοντας σέ λίγο διάστημα παγκόσμιο χαρακτήρα, ὅπως βγαίνει ἀπ' τή συγκριτική ἐρευνα και ἐρμηνεία τῶν πρωτοϊστορικῶν πηγῶν ὧν τῶν λαῶν τῆς γῆς.

Ὁ Προμηθεάς, δέν ἐκπολίτισε ἀπλά τοῦς μισοβάρβαρους πληθυσμούς, ὀργανώνοντάς τους σέ ΕΣΤΙΕΣ. τά γνωστά μας ἄστεα, τό θεσμό τῆς πόλης-κράτους, πού διατηρήθηκε μέχρι τίς μέρες μας με τή μορφή τῶν κοινοτήτων.

Δίδαξε ἐπίσης και θεομοθέτησε τή Νταϊστική φιλοσοφία, δημιουργώντας μιὰ παράδοση πού κρατᾷ ὡς τίς μέρες μας, με τίς πιό ψηλές και ὀλοκληρωμένες ἀρχές τῆς ἀτομικῆς ὑπερηφάνειας και ὑπερουνείδησης. Γιατί οἱ ΕΣΤΙΕΣ πού ὀργάνωσε αὐτός και οἱ ἀπόγονοί του, οἱ κοινοβι-στές συντροφίες, στήριζονταν στίς ἀρχές τῆς δικαιοσύνης και τῆς μαχητικῆς και μέχρις ἐσχάτων ὑπεράσπισης τῆς.

Τά μέλη τῶν συντροφικῶν πού ὀργάνωσε, διαπαιδαγωγούνταν με ἀρχές, πού ποτέ δέν ξεπεράστηκαν.

Τίς Νταϊστικές ἀρχές.

Τίς ἀρχές τοῦ Νταῖφᾶ.

Πάνω σ' αὐτές, προχώρησε τά πιό ὠραία τῆς βήματα ἡ ἀνθρωπότητα. Καί μολονότι τό Κράτος και ἡ βία, μ' ὅλα τά κακά συνεπακόλουθά τους δέν ἐπαψαν ποτέ νά ὑπάρχουν, οἱ Νταϊστικές ἀρχές, εὑρίσκαν και βρ-ίσκουν φορεῖς πού τίς βιώνουν και τίς κρατοῦν, σάν τήν ἀσβηστή Προμηθεϊκιά φωτιά, αἰώνια.



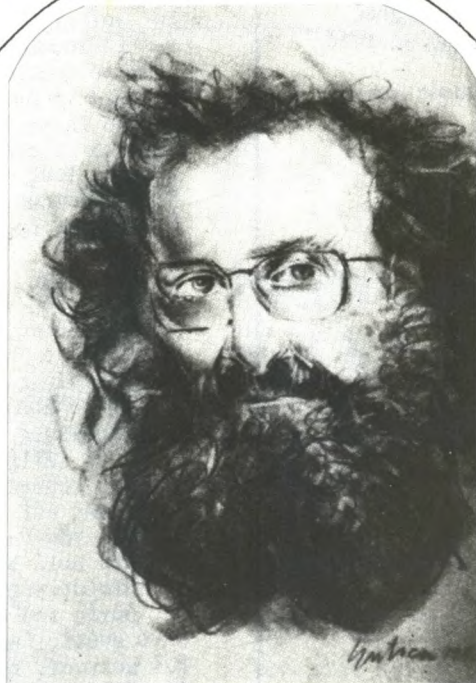


ας πλέουν...

Ας πλέουν οι σκέψεις και τα όνειρα,
στην απεραντοσύνη του πέλαγους.

Όνειρα πρωτόφαντα
μέ τη δύναμη της γέννησής τους,
όπως τό πρωτογεννημένο κύμα κλείνει
την αδιάλυτη της φρεσκάδας έξαρση.
Βγαλμένο από τό απόσταγμα των δακρύων,
καταστέλλει την εξαλλή της φλόγας δύναμη.
Ας πλέουν τα όνειρα μέ τό δρόμο,
πού ξανοίγεται μέ κάθε μέρα καινούριος
δρόμοι καμωμένοι από την πρώην πάχη.
Χνάρι των αλαφροσκοκιωτων πνευμάτων,
πού κατώκοισαν ένωμένα
στην πύρινη ποδιά του σκότους,
πού μπροστά του τό τρεμπάιζο φέγγος του κεριού
άρηνε την έλπίδα μιας θεάς.

Μ' ένα τρικάρτο καράβι,
καμωμένο μέ πανιά διάφανα,
ιστούς πλεγμένους μέρα μέ μέρα,
αποτυπώνοντας μέ βαθειά χάραξη,
στό θόλο της αιώνιότητας των καιρών.



οι άρχοντες

Κι ήρθαν μια νύχτα οι βάρβαροι
Βρήκαν την πόλη να κοιμάται
Τους άρχοντες να ροχαλίζουνε μακάρια
Και τους φρουρούς να ονειρεύονται στην πύλη
Γέλασαν με την καρδιά τους άφησαν
Όμως μήνυμα πως θάρσουν μια άλλη φορά
Γιατί είναι άνανδρο να καίει κανείς
Μια πόλη που κοιμάται και ονειρεύεται
Γέλασαν οι άρχοντες την άλλη μέρα
Εσφαξαν τους φρουρούς για ασφάλεια
Πούλησαν για σιγουριά τους κατοίκους
Κι ύστερα κάψανε ολόκληρη την πόλη
Θυσία στους θεούς για τη σωτηρία

ηδονικά

Καθισμένη η Δημοκρατία
Πάνω σέ τριακόσια σκαμνιά
Πίνοντας τριακόσιους καφέδες
Και άλλα τόσα τσιγάρα
Ξύνει τόν κώλο της ήδονικά
Μέ τρεις χιλιάδες νύχια.

η Ραχοκοκκαλία

Τους αφήνω να μιλούν με τις ώρες
Για τις πολιτικές τους ιδέες
Με τα μάτια μου όμως συνεχώς παρατηρώ
Τη γωνία κλίσης στη ραχοκοκκαλιά τους
Όταν βρεθούν σε επίσημες δεξιώσεις



πλατεία, πλήξη, ανία...

Πλήξη, ανία, φθορά και παρακμή
στά τραπεζάκια της πλατείας
πού μπλέκονται οι γενειές κουβάρια
κι οι τάξεις γίνονται ούτοπια.
Οι γέροι σιγομιλάνε για λαχεία
ποιός ξπαιξε καλύτερα τή μπάλλα
μαλώνουν τα δεκατριάρια.
κι' η νέα γενειά, δεκάξι μέ τριάντα
Πλήξη, ανία, φθορά και παρακμή.

Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ

ΝΤΑΪΣΜΟΥ

Ο Νταϊσμός είναι μία συνειδησιακή έννοια πού αναφέρεται
στον άνθρωπο, στο πρόσωπο, στο άτομο, ως δρών μέλος του
άμεσου κοινωνικού του περιβάλλοντος, μέ τελικό σκοπό την
ατομική του άκραίωση ως κοινωνικού και κοινοτικού όντος.

Μέ άλλα λόγια ο Νταϊσμός είναι μία ήθελημένη " πράξη "
πού πηγάζει μέσα από τις προσωπικές πεποιθήσεις του ατό
μου, πάνω στα θέματα της καθημερινότητας, και εκδηλώνεται
μέ τη δυναμική " συμμετοχή " του και την " στάση " του απέναντι
στα κοινωνικά προβλήματα πού τόν περιβάλλουν.

Ο Νταϊσμός δέν είναι κομματική επιδίωξη, ούτε πολιτι
στικό πρότυπο, ούτε πολιτική ένασχόληση, ούτε όργάνωση,
ούτε έξουσιασμός. Ο Νταϊσμός εκφράζει τις αρχέτυπες
ένστικτώδεις αρετές του ατόμου, πριν καπελλωθούν, ξεθωριά
σουν και τελικά άφανιστούν, οι αυτόνομες τάσεις για έλευ
θερία και αλήθεια, υπό την πίεση δήθεν κοινωνικοπολιτικών
αντιλήψεων και βίας, πού δίχασαν τό άτομο, για να φθάσου
με στο σημερινό χάλι, να έχουμε από τη μία μεριά έξουσιασ
τές και άφέντες και από την άλλη έξουσιαζόμενους και μαζί
κοινημένους δούλους.

Νταϊσμός και μαζικά κινήματα κάθε λογής (πολιτικά,
κομματικά, θρησκευτικά κλπ.) είναι έννοιες άσύμπτωτες και
άσυμβίβαστες. Ο Νταϊσμός Ισotάμενος πάνω από εξελίξεις,
γεγονότα, κινήματα, τά παρακολουθεί μέ ελεύθερη, άνένταχ
τη και διεισδυτική ματιά, παίρνοντας δυναμική θέση χωρίς
αυταπάτες και εξαρτήσεις, τόνίζοντας την αλήθεια, χωρίς
φόβο και πάθος, όπως αυτή συλλαμβάνεται και " αποκαλύπτε
ται " στην κάθε άπελευθερωμένη ατομική ψυχή.

Ο ατομικός άκραιωμένος άνθρωπος (Νταής) δρώ στα
πλαίσια της " Έναρχης Όμάδας " (Νταϊφας), " όπου έπι
κρατεί ένότης (" Έν τό Όν), και δέν υπάρχουν άρχηγοί
και ύποτελείς. Ο καθένας συνεισφέρει ανάλογα μέ τις δυνά
μεις του: " Ο Καθείς και τά όπλα του ". Αυτό όμως δέν

αποκλείει την περίπτωση, το άκραιωμένο άτομο να εκδηλώ
νεται και μεμονωμένα, αυτότελως, όπως αυτό πιστεύει, άνα
φορικά μέ τά προβλήματα του περιβάλλοντος.

Ο μυθικός Ηρακλής δρούσε μόνος μέ τό βαρύ ρόπαλο, αλλά
συμμετείχε και σαν άκραιωμένο άπλό μέλος στην Άργοναυ
τική όμάδα.

Ο Νταϊσμός είναι μία έννοια οίκουμενικής άκτινοβολίας
Η Νταϊστική αντίληψη αυτόνομα ύπάρχει άνεξάρτητα από χρώ
μα, φυλή, έθνος, κατά κεφαλήν εισόδημα, θρησκευτικές πε
ποιθήσεις, πολιτικό καθεστώς στα όποια βιώνει κάθε άτομο
(Νταής).

Μέσα από τό πάσης φύσεως δεσμό πού έχουν χαλκευτεί, ό κά
θε νταής βλέπει τά πράγματα καθαρά: έλεύθερα και αληθινά.
Και άκριβώς ή οίκουμενικότητα του νταϊσμού επιβεβαιώνει
την άνάμνηση, ότι κάποτε οι άνθρωποι, στην εποχή του άρ
χέτπου ήσαν έλεύθεροι και ένεργοΰσαν φυσιολογικά.

Σέ τελική άνάλυση, ο Νταϊσμός άπτεται της " Κοινωνίας
των Κοινοτήτων " και της " Άμεσης Δημοκρατίας ", σέ άν
τίθεση μέ τόν σημερινό απαράδεκτο έφησυχασμό και πλά
νη, όπου υπό τόν μανδύα των μαζιστικών κινήμάτων και
δογματικών αντιλήψεων ζούμε σαν θεατές, σέ μία χαώδη
και " άκοινοτική κοινωνία " και κυβερνιόμαστε από μίαν
" άπρόσωπη " και χωρίς ευθύνες " Έμμεση Δημοκρατία ".

Μέσα από την ματιά του Νταϊσμού, τό κάθε άκραιω
μένο άτομο συμμετέχει ένεργά στην αντιμετώπιση των
προβλημάτων του περιβάλλοντος, χωνεύοντας τόν κοινοτι
κό του περίγυρο και χωνεύόμενος από αυτόν.

Έτσι ο Νταϊσμός παίρνει σάρκα και όστά, και τό άτομο
μέ την Νταϊστική προσωπικότητα κάνει πράξη τις αρχέτυ
πες φυσικές του ροπές, συμμετέχοντας μέ " λεβεντιά και
ήρωισμό ", στη διαχείρηση των " κοινών " και στην διαμόρ
φωση της μοίρας του, μακριά από ιδιοτελείες και σκοπιμό
τητες.

1. Ο Νταϊσμός, σαν όρος, άνήκει στον Μάνο Φαλτάιτς,
πού πρώτος τόν επενόησε και τόν καλλιέργησε μέ επιμονή.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΟΗΛΙΔΑΣ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

Ἡ ὁμορφιά ταυτίζεται μέ τήν τελειότητα.
Τό καλό ταυτίζεται μέ τό κάλος.
Ὁ πιό σίγουρος δρόμος γιά νά γνωρίσουμε τό καλό,
νά συνηθίσουμε τό καλό, νά συνειδητοποιήσουμε τήν
ἀνάγκη τοῦ καλοῦ, εἶναι νά γνωρίσουμε, νά συνηθίσουμε,
νά συνειδητοποιήσουμε τήν ἀνάγκη τοῦ κάλους.

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΕΧΕΙ ΑΜΕΣΕΣ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

Ὅποιος ξέρεي τό ὁμορφο, ξέρει καί τό καλό.
Ἡ τέχνη τοῦ ὥραλου εἶναι μιά καί ἀδιαίρετη μέ τήν
τέχνη τοῦ καλοῦ.
Μόνο μέσα ἀπ τή βαθειά γνώση τῆς τέχνης, θά μάθεις
τούς κοσμικούς νόμους τῆς ἁρμονίας.
Ὅποιος κατέχει αὐτή τή γνώση, ξέρει νά σκέφτεται
σωστά, νά βλέπει σωστά, ν' ἀκούει σωστά, νά μιλά
σωστά, νά δρᾷ σωστά.

Ἡ ἁρμονία εἶναι μία.
Ὅποιος ξέρει τούς νόμους της, τούς ἐφαρμόζει παν
τοῦ καί πάντα.

Τ' ΑΝΕΒΑΣΜΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΟΥ, ΠΕΡΝΑ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΤΗΣ ΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ἡ αἰσθητική μας ὑπόσταση, εἶναι ἡ ταυτότητα τοῦ ψυχιο
μοῦ καί τῆ νοοτροπίας μας.
Ἡ τέχνη εἶναι ὁ δρόμος καί ἡ μέθοδος πού ὁδηγεῖ στήν
τελείωση.
Γιατί ἡ τέχνη κλείνει μέσα της τό καταστάλαγμα τῆς αἰσ
θητικῆς, φιλοσοφικῆς καί ἐπιστημονικῆς πορείας τῶν δι
μυουργῶν της.

Η ΤΕΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΨΗΛΟΤΕΡΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Γιατί μονάχα αὐτή συλλαμβάνει τίς ἀνώτερες διαστάσεις
τῶν ἀνθρώπινων ἀναγκῶν καί βρίσκει τούς τρόπους νά τίς
ἐκανοποιήσει.
Χωρίς τίς συλλήψεις τῆς τέχνης, οἱ ὑπαρχτές ἀλλά δυσκο
λοδιάκριτες αὐτές βιολογικές ἀναγκαιότητες, ἔμμεναν
ἀγνώστες, καί θά πλανιότανε μέσα μας, βασανιστικά, γιά
τί θάλειπε ὁ τρόπος νά λειτουργήσουν σωστά, ν' ἀναπτυχ
θοῦν, ν' ἀνθοβολήσουν, νά καρποφορήσουν, διαγράφοντας
τό δικό τους κύκλωμα, τ' ἀναπόσπαστα δεμένο μέ τ' ἄλλα
ψυχοβιολογικά κυκλώματα τῆς ἀνθρώπινης ὑπόστασης.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΞΙΑ ΥΠΑΡΞΙΑΚΗ, ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑ

Ἡ ὁμορφιά καί ἡ ἀσκήμια εἶναι δυνάμεις βιολογικές,
δυνάμεις τῆς φύσης, πού προκαλοῦν τήν ἔνωση ἢ τήν ἀπώ
ση, τήν ἀδιαφορία ἢ τό ἐνδιαφέρον.
Εἶναι οἱ ἡμερότερες δυνάμεις προσέγγισης τῶν ἀτόμων,
μέ βιολογικό ὑπόβαθρο, καί γιά τοῦτο τό λόγο ἀξεπέρασ
τες, πρωτογενεῖς καί σταθερές.

ΜΕΣΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΘΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΒΑΘΥΤΕΡΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ἡ γνώση τῶν αἰσθητικῶν νόμων, μᾶς ὁδηγεῖ, σίγουρα, στοὺς
νόμους τῆς ἁρμονίας τοῦ σύμπαντος.
Κι ἡ γνώση αὐτή πρακτικοποιεῖται, γιὰ ἐφαρμόζεται
παντοῦ καί μπαίνει στή ζωή μας.

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΡΧΕΤΑΙ ΣΥΝΕΠΙΚΟΥΡΟ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Γιατί πλαισιώνει τά ἐλάχιστα ποσοστιαῖα ἀνθρώπινα μέλη
πού φαίνονται.
Ἀνάμεσα στό φόρεμα καί στό σῶμα, δημιουργεῖται μιά πᾶ
λη, ἀπ' τή συνύπαρξη, κι ὁποῖος δέν ξέρει τούς κανόνες τοῦ
παιχνιδιοῦ, θά βγεῖ, σίγουρα, νικημένος.



ΧΤΥΠΗΣΤΕ ΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ ΠΕΤΑΞΤΕ ΤΑ ΜΙΖΕΡΑ ΡΟΥΧΑ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ

Τά παρακμιακά ρούχα πού φορᾶμε, ἐδῶ καί χρόνια, ἔθρεψαν
μέ τήν ἀντιαισθητική τους μιζέρια, μιά γενιά τουλάχιστον,
καί τό κακό συνεχίζεται.
Στό ὄνομα τῆς ἀπελευθέρωσης-ἀπό τί;- ἀφήσαμε οἱ λαοί-δχι
μονάχα ὁ δικός μας- νά ντυθοῦμε μέ ἀκριβοπληρωμένα κουρέ
λια.
Καί τό κακό συνεχίζεται.
Ἡ ἀσκήμια ξεκίνησε ἀπό τά γελοῖα ρούχα πού οἱ ἀδίσταχτοι,
ἐκμαυλιστές τῶν ἀξιῶν, πλάσαραν μαζικά, σέ πανανθρώπινη
κλίμακα.
Ἐκαναν τά ἄτομα ἀσήμαντα, γελοῖα, ἀντιαισθητικά, ἀσυνάρ
τητα, ἐξωτερικά.
Μά τό κακό δέ βρίσκεται ποτέ μονάχα ἐξω.
Μέσα κι ἐξω πᾶνε μαζί.
Τό ἕνα ἐπηρεάζει τό ἄλλο.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΦΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

Ὅποιος ἀγνοεῖ τούς νόμους τῆς αἰσθητικῆς, χάνει τό
παιχνίδι, ἢ καλλίτερα τή μάχη τῆς ἐπικοινωνίας καί ἐπι
τυχίας, πού διεξάγεται συνεχῶς συνειδητά ἢ ἀσυνείδητα,
καί φέρνει ἀποτελέσματα ἐπιθυμητά ἢ ἀνεπιθύμητα μέ προ
εκτάσεις πολυεδρικές.
Ἡ αἰσθητική, δέν εἶναι στό βάθος της, παρά ἡ πιό βιολο
γικά δυνατή κατάσταση, πού ἐπηρεάζει ὁλόκληρο τό εἶναι
μας καί τή ζωή μας.



ΜΑΝΟΣ

ΝΤΑΪΣΤΙΚΕΣ

ΘΕΣΕΙΣ

ΦΑΛΤΑΪΤΕ

Ο ΝΤΑΪΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ

Ευτυχώς για τον άνθρωπο, είναι δύναμη φυσική, ατομική, καθολική.
Καθένας έχει μέσα του ψηλόφρονα νταϊστικά ιδανικά και τις ανάλογες νταϊστικές δυνάμεις, για να μπορεί να στέκεται δυναμικά και περήφανα στη ζωή, υπεύθυνα και αποτελεσματικά.
Είναι απλό ζήτημα συνειδητοποίησης της ύπαρξης τούτων των ψυχοβιολογικών ιδιοτήτων, που δεν χρειάζονται παρά μονάχα αυτή τη συνειδητοποίηση για να λειτουργούν καθημερινά και για πάντα σ' όλα τα επίπεδα της ζωής.

ΑΓΩΝΙΣΤΕΙΤΕ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ

Όραματιστείτε τις κοινότητες σ' όλα τα μέρη της γης. Στην Ελλάδα, στην Αμερική, στη Ρωσία, στην Κίνα, στην Αλβανία, τη Γιουγκοσλαβία, τη Βουλγαρία, την Τουρκία, παντού.
Αγωνιστείτε να συνειδητοποιηθεί η δύναμη και ουσία της κοινοτικής πολιτείας.
Αγωνιστείτε για μία κοινοτική διεθνή.

Είναι ο μόνος δρόμος για την ειρήνη και ευτυχία μας.

Ο νταϊστικός κοινοτισμός στηρίζεται στην αρχή της αὐτάρκειας.
Γι αυτό απ' τη φύση του είναι ειρηνικός και δυναμικός.
Ατομικός και συλλογικός.
Εξειδικευμένος και σφαιρικός.

Στο νταϊστικό κοινοτισμό ο καθ' ένας είναι στήριγμα της κοινότητάς του.
Η κοινότητά ολόκληρη είναι στήριγμα του καθένα.
Δέν πρόκειται για εύχολογιο.
Έτσι λειτουργούσαν για πολλούς αιώνες όλες οι νταϊστικές κοινότητες, σ' όλα τα μέρη της γης.

ΣΥΣΠΕΙΡΩΘΕΙΤΕ

Καιρός να μάθουμε ξανά την τέχνη της ένωσης.
Γευτήκαμε την πίκρα της απομόνωσης.
Διαλυθήκαμε και ψευτοζούμε.

Τό φάσμα της μοναξιάς πλανιέται και κάνει τα άτομα να τρέμουν απ' την αβεβαιότητα και τό φόβο. ΜΟΝΟΙ.

Μά κείνος που ναι μόνος, είναι και θύτης.
Έγινε θύτης πρίν γίνει θύμα.
Πήγε ν' αρπάξει από μία σχέση. Αρνήθηκε να δώσει.
Κι έχασε.

Ότι δώσεις θα πάρεις.
Δίνε και θα πάρεις.
Θά παύσεις μονάχα όσο και όσα δίνεις.
Αυτός είναι νόμος της φύσης.

Μάθε να δίνεις. Τό κέρδος βρίσκεται μονάχα στο δόσιμο.
Νά δίνεις. Όχι να σκορπᾷς. Νά πετᾷς.
Δώσε σ' αυτόν που μπορεί να πάρει.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΣΦΑΙΡΙΚΟΣ

Όχι απλά πολύπλευρος και πολυεδρικός.
Σφαιρικός- καθολικός.
Τά πάντα, είτε πέφτουν στην αντίληψή μας είτε όχι, είναι δεμένα μεταξύ τους αναπόσπαστα.
Αυτή η συνειδητοποίηση της καθολικής αλληλένδεσης είναι η βάση της νταϊστικής υπερασύνειδσης.

Σ' όποιο σημείο της γης χύνεται άδικα ανθρώπινο αίμα και σ' ό,τι δεν κάνεις τίποτε να σταματήσει τό κακό, η ευθύνη πέφτει και πάνω σου.
Έτσι θά ένωθει η ανθρώπινη ψυχή.
Αν ό,τι γίνεται στη γη, γίνεται δικιά μας υπόθεση.

Πέρα από τά έθνη, τις φυλές, τις πατρίδες, τά κράτη, τις θρησκείες, τις τάξεις, τά κόμματα, που είναι όλα χωρίς εξαίρεση, σχήματα πλαστά και πρόσκαιρα- υπάρχει τό ένιατο ανθρώπινο γένος.
Κάθε άτομο αντιπροσωπεύει τό ανθρώπινο γένος ολόκληρο.
Όλη η ανθρωπότητα κλείνεται στο κάθε άτομο.
Αυτή είναι η νταϊστική θέση στα πανανθρώπινα προβλήματα.

Ο,ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΙΣΑΛΛΟΔΟΞΟ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΙΚΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.

Τό κόμμα κομματιάζει τη σκέψη σου, την προσωπικότητά σου, τό ένώ σου.
Αυτό σημαίνει και αυτό είναι τό κόμμα.
Κομμάτι. Μέρος-Λειψό πράγμα.
Άρα ανάπηρο.
Τά κόμματα είναι πληγές που δέ θέλουν να γιατρευτούνε.

Ξέρετε, πολύ καλά, πώς η άρρώστια παλεύει μέ την υγεία.
Αμύνεται άπέναντι στην υγεία.
Θέλει να κυριαρχήσει πάνω στην υγεία.
Θέλει να κατασφύει την υγεία.
Θέλει να φτάσει η άρρώστια ως τό τέρμα: Τό θάνατο.

ΠΟΙΟ ΚΟΜΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΗΓΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ;

Ποιό κόμμα δεν έχει χύσει δηλητήριο;
Ποιό κόμμα δεν έχει χύσει αίμα;
Ποιό κόμμα δεν έχει διασπάσει την κοινωνική ένότητα;
Νά γιατί τά κόμματα είναι κοινωνικές πληγές.
Αυτά έσπασαν τις κοινότητες.
Αυτά δεν αφήνουν τις κοινότητες να ξαναγεννηθούν.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΕΙΝΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ, ΓΝΩΣΤΩΝ ΜΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ:

Δεξιοί
Άριστεροί
Άκροδεξιοί
Κεντρώοι
Κεντροδεξιοί
Κεντροαριστεροί
Άριστεριστές
Κόκκινοι
Μαύροι
Γαλάζιοι
Πράσινοι

Οί αυτοπροσδιορισμοί και έτεροπροσδιορισμοί των άγριων αυτών συμμοριών, είναι άποδείξη ώριμότητας και σοβαρότητας;
Κι όμως, αυτή είναι η πραγματικότητα.
Και μετά ψάχνουμε να βρούμε τί φταίει για τις άθλιότητες μας.

ΑΝΑΠΤΥΞΤΕ ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

Μην είστε άρνητές ή άποδέχτες χωρίς μελέτη και συνειδητοποίηση.
Ψάχνετε για τήνουσία των πραγμάτων.
Βλέπετε έξω από τά φαινόμενα.
Προβληματιστείτε και μη φοβάστε να άναθεωρήσετε κεινο που μέ την κριτική δουλειά παύει να σᾷς έκφράζει.
Άρνηθείτε το, πετάξτε το.
Θά κάνετε, έτσι, ένα θετικό βήμα για την ατομική σας άπελευθέρωση.

Άκολουθείστε τον προσωπικό σας νταϊστικό δρόμο. Θάστε άνίκητοι, γιατί ο νταϊσμός δεν σ' αφήνει να καμφθείς.

ΑΓΩΝΙΣΟΥ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΚΟΣΜΟΕΙΔΩΛΟ ΤΟ ΕΓΩ ΣΟΥ

Νάσαι περήφανος για σένα.
Μπορείς να φτάσεις στην τελειότητα.
Η τελειότητα δεν είναι όνειρο άπιαστο.
Προσπάθησε- πίστεψε- άγωνίσου, και θά φτάσεις.

Ό άγώνας για την τελείωση δεν τελειώνει ποτέ.
Ευτυχώς.
Γιατί, όπου ο άγώνας σταματά, παύει να υπάρχει η ίδια η ζωή.

ΝΤΑΪΣΜΟΣ

Έκδοση Νταϊστικής Πληροφόρησης και Άράσης
Γραφεΐα :Χαριλάου Τρικουπή 75
Τηλ.:3605.463

Έκδοτης: Μάνος Φαλτάιτς
Άρχισυντάκτης: Άναστασία Φαλτάιτς
Υπεύθυνοι τυπογραφείου: Σ. Γοργογιάννης-
Κ. Φερέτος- Ζ. Πηγής 48 - Άθήνα

№ 2 1985
μαης

εκδοτης
μαης φιλολογικη

εκδοχη νταϊστικης πληροφορησης
και δρασης



ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΩΤΗΟΥ

Οι εικόνες πού δημοσιεύονται είναι από τό περίφημο έργο του Ραφαήλ, πού βρίσκεται στό μέγαρο του Βατικανού. Εικονίζει τή Σχολή των 'Αθηνών. - Τό πνεῦμα, τό κλίμα, τό σχήμα, καλλιέργειας, ανδρωσης καί αξιοποίησης, του άξεπέραστου ως τώρα αρχαιοελληνικού νταϊστικού, κοινοτικού πολιτισμού.

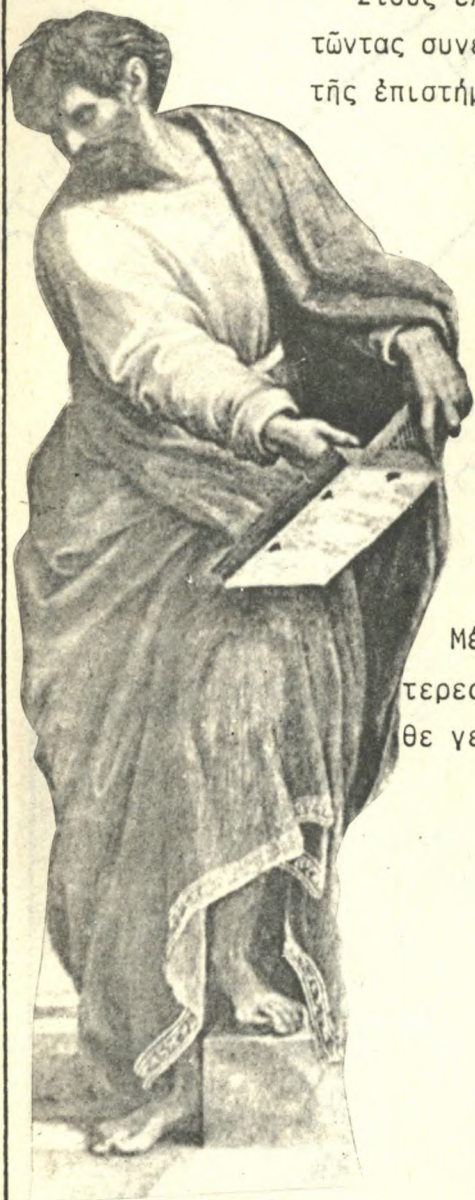
Ό πολιτισμός τουτος λειτούργησε καί ανδρώθηκε στους δρόμους, τίς πλατείες, τίς στοές τής 'Αθήνας, κάτω άπ' τάν ούρα νό, μέσα στη φύση.

Ούτε χτίρια-φυλακές, ούτε εξουσιαστικά προγράμματα παιδεμού των ανθρώπων, ούτε βαθμοί, ούτε εξετάσεις, ούτε πτυχία ά πάρτιζαν τό κλίμα τής Σχολής.

Όλόκληρη ή κοινότητα ήταν Σχολειό. Τόπος σπουδής, τόπος έρευνας, τόπος έπαφής, τόπος εμπνευσης, τόπος ένόρασης, τόπος δημιουργίας.



Στούς ἐλεύθερους τούτους τόπους, στίς πλατεῖες, τίς στοές καί τούς δρόμους τῆς Ἀθήνας κινιόταν ἀναζητῶντας συνειδητά καί ἐναγώνια, οἱ πολῖτες τοῦ ἄστεως, προωθώντας τή σκέψη κάθε τομέα τῆς ζωῆς, κάθε τομέα τῆς ἐπιστήμης.



“Ο,τι εἶπαν κι ἔγινε ἄξιό καταγραφῆς, ἔμεινε ἀξεπέραστο.

Γιατί στόχευαν νά συλλάβουν τήν οὐσία τῆς ὁλοκλήρωσης πού βρίσκεται στό ἀπλό καί τό ἄμεσο, στό ἀγαθό, τό ὥραϊο καί τό δίκαιο.

Ὅπως ἀπλός, ἄμεσος, ὠραῖος, δημιουργικός καί λευτερωμένος ἦταν ὁ τρόπος τῆς δικιᾶς τοὺς αὐτοδιδασχῆς καί ἐξελέλιξης.

Μέσα σ'αυτό τό ζυμωτήρι τῶν ἰδεῶν, μέσα σ'αυτό τό ἐρευνητήριό τῆς γνώσης καλλιιεργήθηκαν οἱ μεγάλες μορφές τῆς πανανθρώπινης σκέψης κι ἐγέναν δάσκαλοι, ὄχι μονάχα τῆς δικιᾶς τους ἐποχῆς, μά κα θε γενιᾶς, ὡς τά τώρα.



Πέρα ἀπ'τό δρόμο ὑπάρχει ἡ κλεισοῦρα,
ἡ μούχλα, ἡ στενοκεφαλιά, τό περιθώριο,
τό σκοτάδι, πού φυσικά, ὁδηγεῖ στήν τύφλω-
ση, στή μιζέρια, στό δούλωμα τοῦ νοῦ, στό
ξερίζωμα τοῦ ἔνστικτου, στήν ἐξόντωση τοῦ
συναισθήματος, στή διαστρέβλωση, στόν ἐγ-
κεφαλισμό, καί σ'ὅλα τά συναφῆ.



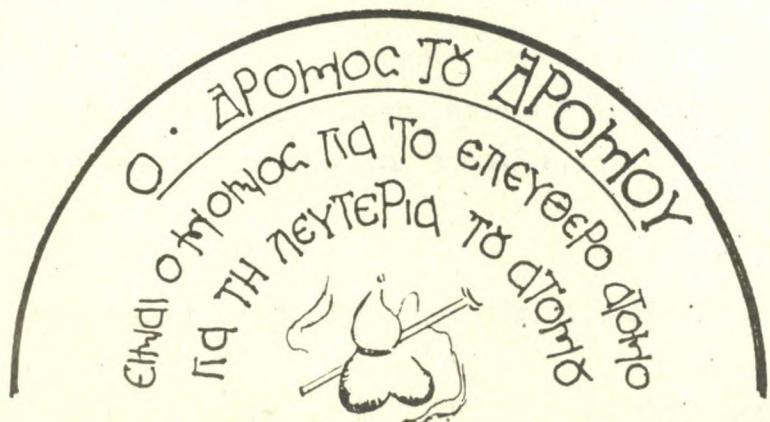
Ἀνάμεσα στο μέσα καί στο έξω υπάρχει
ἄμεση σχέση, ἀνάμεσα στο σκοπό καί τόν
τρόπο υπάρχει ἄμεση σχέση.

Ὁ Νταϊστικός κοινοτικός πολιτισμός αποκλειστικό καὶ μόνο ἄξονά του ἔχει τὸν ἄνθρωπο καὶ δουλεύει γιὰ νὰ εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ὠραία, ἀέναα ἐφελκυστική, ὑψηλόφρονη, χαρούμενη, δυναμική.

Ἡ ζωὴ καθ' ἑαυτοῦ, ἡ ζωὴ ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Γ' ΑΥΤΟ Ο ΧΩΡΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΉΤΑΙΣΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΣΜΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΠΕΡΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ, ΤΗ ΦΥΣΗ.
ΣΚΕΛΑΣΜΑ ΤΟΥ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ.

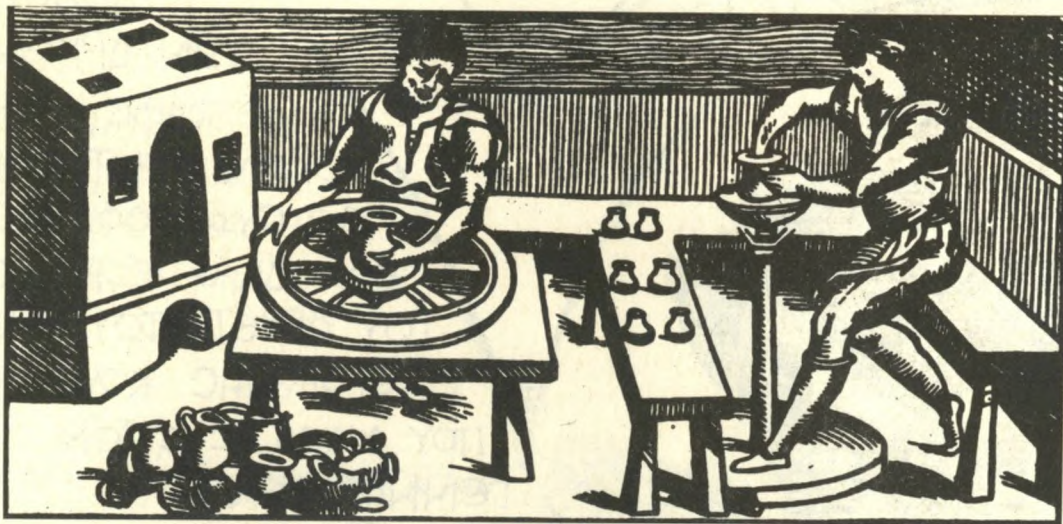
CTOC ANOIXTOS XOPOC EANOIGETA H CKEYN
 CTOC KLEICTOC XOPOC FYNAKIZETA H CKEYN



το απλο είναι οδοκληρημα
 δεν είναι απλοικο



ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ και ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΟΥΛΕΥΤΑΔΕΣ ΗΤΑΙΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΥΣΗ και ΤΗ ΜΑΡΙΑ και ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ



Βέβαια, θά ήταν άφελεια νά γράφει κάποιος γιά τήν προσπάθεια κομποδοποίησης και τίς μεθόδους άφανισμού τών ελεύθερων ανθρώπων (μικρών εξαγγελματιών), πού εφαρμόζονται σήμερα στή χώρα μας, χωρίς νά αναφερθεί έστω και γενικά, στό διεθνή οικονομικά κέντρα και τίς δυνάμεις εκείνες, πού καταχθόνια, ύπουλα και άπάνθρωπα, κατεργάζονται πρό πολλού τήν ύποδούλωση τών λαών.

Οί δυνάμεις αυτές, σέ κάθε χώρα προωθούν στίς εξουσίες, όλα τά "γηνγενή καθάρματα", πού κατέχονται άπ' τήν ίδια μ' αυτές πανούκλα και λύσσα γιά εξουσία.

Αυτοί οί δουλέμποροι τών Έθνών, συνέρχονται και συσκέπτονται και άποφασίζουν γιά τήν κάθε γωνιά τής γής, γιά τήν κάθε χώρα, τί θά παράγει, τί θά καταναλώνει, μέ τί σασούνι θά πλένεται, μέ τί είδους πνευματική κοπριά θά καλλιεργείται, μέ ποιές ποσότητες δηλητηρίων θά ραντίζεται, πόσες πρωτεΐνες και θερμίδες πρέπει νά καταναλώνει...

Έτσι τοῦτος ὁ λαός πρέπει στό εξής νά παράγει μόνο ταϊγάρα, ὁ ἄλλος κανόνια, ὥστε ὁ ἕνας νάχει περισσότερο ἀνάγκη τόν ἄλλον. Νά τρέχει ὁ ἕνας στή μιᾶ ἀκρῇ τής γής και ὁ ἄλλος στήν ἄλλη. Νά σταματήσει νάχει δεσμούς μέ τή γή τών πατέρων του, μέ τίς παραδόσεις τοῦ τόπου του, μέ τόν πολιτισμό του, νά ντύνεται σύμφωνα μέ τίς ἐπιταγές τής μόδας, και νά χορεύει ὅχι τό δικό του χορό, οὔτε τών πατέρων του, ἀλλά αὐτόν πού τά κέντρα ἐλέγχου κρίνουν πώς θά τόν ἐκφυλίσαι τό συντομότερο.

Μέ δύο λόγια, ὅσα μᾶς ἐπιβάλλουν γιά λογαριασμό τους, τά προωθμενά ἀπ' αὐτούς στίς εξουσίες "γηνγενή καθάρματα", μᾶζι μέ τή μόδα και τήν προπαγάνδα.

Δηλαδή, τί θά φῶμε και τί θά πῶμε, πῶς θά ντυθοῦμε, πῶς θά διασκεδάσομε, πῶς θά σκεψτοῦμαστε, πῶς θά ζοῦμε. Μᾶς κατασκευάζουν κατάλληλα ἄτομα, μέλη ἑνός παγκόσμιου κράτους, μιᾶ πανσπερμία ἀπό εὐνοῦχους, πειθαρχημένους, μέ μπισταρδεμένη ἀπό πλήθος διασταυρώσεις συνείδηση.

Άτομα χωρίς σκέψη, χωρίς εὐφυΐα, χωρίς φωνή, χωρίς πρόσωπο, χωρίς παρὰ τόν και μέλλον.

Όμως γι αὐτά, ἄλλες φορές θά μιλήσουμε διεξοδικά, μέσα ἀπ' αὐτή τήν ἐφημερίδα, πού στρατεύτηκε γιά μεγάλους πρωτοποριακοῦς ἀγῶνες, γιά ἀλήθειες και ἰδέες ξεχασμένες και σκόπιμα περιφρονημένες.

Αναμφίβολα φτάσαμε στήν ἐποχή, πού ὁ συγκεντρωτισμός και ἡ ἐξουσία "ἐλιπάνθη και ἐπλάτυνθη", διογκώθηκε μέχρι τά πρόθυρα τής ἐκρήξης.

Ἡ ἀνάπτυξη τής σύγχρονης βιομηχανίας, ἔδωσε τή δυνατότητα, τόσο στό καπιταλιστικό, όσο και στό μαρξιστικό-κρατικό ἐξουσιαστικό συστήματα, (πού προκλητικά καπηλεύονται τήν ἐννοια τοῦ σοσιαλισμοῦ και κομμουνισμοῦ), νά προωθήσουν περισσότερο και νά εφαρμόσουν τόν συγκεντρωτισμό. Έτσι ὁργανώθηκε και ἐνισχύθηκε, μᾶζι μέ τή μαζική βιομηχανική παραγωγή, ἡ μαζική ὁργάνωση τών παραγωγῶν, μέ τήν καταναγκαστική ὑπαγωγή τους σέ σχήματα κρατικοκαπιταλιστικά, παρουσιαζόμενα μέ τήν ὀνομασία τών ὑποτιθέμενων συνεταιρισμῶν.

Στόχος, μέσα ἀπό τήν μαζική βιομηχανική ἡ "συνεταιριστική" ὁργάνωση ὁ μαζικός ἐλέγχος, ἡ μαζική καλλιέργεια και παραγωγή, ἡ μαζική τυποποίηση τών πάντων, ἡ μαζική προώθηση, ἡ μαζική ἐκμετάλλευση.

Αποτέλεσμα: Ὑποβάθμιση τής ποιότητας τής ζωῆς, περιορισμός τής ἐλευθερίας και ἀνεξαρτησίας τοῦ ἀτόμου, νέες μορφές γραφειοκρατίας.

Τί εἶναι ὁ μικρός ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας; Εἶτε σάν παραγωγός, εἶτε σάν βιοτέχνης, εἶτε σάν ἔμπορος. Ένα ἄτομο πού προσπαθεῖ νά ἀντιμετωπίσει τίς ἀνάγκες του, νά συντηρήσει τήν οἰκογένειά του, αὐτοδύναμο, ἀνεξάρτητο, διατηρῶντας τήν ἀξιοπρέπιδά του, τή γνῶμη του, τή δική του δημιουργική σκέψη, μέσα σ' ἕνα μικρό ἐλεγχόμενο κόσμο γύρω του.

Ὁ ἐλεύθερος μικρός ἐπαγγελματίας, εἶναι ὁ πραγματικός γίγαντας τής ἐθνικῆς οικονομίας.

Γιατί μπορεί σ' ἕνα βαθμό νά εἶναι αὐτάρκης και ἀφοῦ δέν δουλεύουν ἄλλοι γιά λογαριασμό του, γιά νά θησαυρίσει ἀπ' τήν "ὑπεράξια" τῆς δουλειᾶς ἐκείνων, δέν συσσωρεύει πλοῦτο, δέν διώχνει συνάλλαγμα, προσφέρει οὐσιαστικές ὑπηρεσίες μέ τή δουλειά του, πού πάντα εἶναι ποιοτικά ἀνώτερη ἀπό τήν ἀντίστοιχη μαζική βιομηχανική και "συνεταιριστική", γιατί εἶναι ἀποτέλεσμα ἐλεύθερης δημιουργικῆς σκέψης και θέλησης, ἀγάπης και προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Έκεῖ ὅπου τή θέση τοῦ μικροῦ ἀνεξάρτητου αὐτόνομου ἐπαγγελματία, παίρνει ὁ μεσάζος, ἀρχίζει ἄλλη μορφή ἐργασίας και ἐκμετάλλευσης, ἀπ' ἔδω παίρνει σάρκα και ὅστά ὁ καπιταλισμός. Γι αὐτό θά μεταχειριστοῦμε τόν ὅρο μικρός και ὅχι "μικρομεσαίος" ἐπαγγελματίας πού κατά κόρον χρησιμοποιεῖται μᾶζι μέ ἄλλες συναφεῖς λέξεις και ἐκφράσεις, ὅπως "ἰδιωτική πρωτιβούλα" κ.λ.π. ἀπό τήν καπιταλιστική κοσμοθεωρία.

Αντίθετα, τί εἶναι ὁ βιομηχανικός προλετάριος, ὁ ὑποχρεωτικά "συνεταιρισμένος" παραγωγός και βιοτέχνης, ὁ ὑπάλληλος ἑνός πολυκαταστήματος; Μπορεῖ νά εἶναι ἐλεύθερο ἄτομο;

Έχουν ἡ μποροῦν νά εφαρμόσουν δική τους δημιουργική σκέψη στή δουλειά πού τοῦς ἔχουν τοποθετημένους; Ἀπλῶς ὑποτάσσονται στίς ἐντολές και τίς νουθεσίες τοῦ ἐπόπτη, τοῦ ὑπεύθυνου τοῦ τμήματος, ἡ στή βοήληση τοῦ μεγάλου ἀφεντικοῦ, γιά τά συμφέροντα τοῦ ὅπουλου και οὐσιαστικά δουλεύουν. Ζοῦν και κινεῖνται μακριά ἀπ' τό φυσικό-βιολογικό περιβάλλον, μισθωμένοι και κατευθυνόμενοι σκλάβοι, πού δέν ὀρίζουν τή ζωή και τό μέλλον τους, γιατί τοῦς τ' ἄρπασαν μέσα ἀπό τά χέρια τους, οἱ ὅρα τοῦ και ὁράτοι ἀφέντες τους.

Όσο γιά τοῦς ὑπάλληλους γραφειῶδες, ἐνῶ ζοῦν και κινεῖνται κάτω ἀπό ἕνα πιό ἀφύσικο και παράλογο τρόπο ζωῆς, ὅμως ἔχουν μερίδα κατά βαθμίδες στήν ἐφαρμογή τῆς ἐξουσίας και στό γελοῖο οικονομικά ὀφέλη πού ἀπολαμβάνουν, ἀπέναντι στίς ὑπηρεσίες τους, πρὸς τό κράτος τῆς καταπίεσης, τῆς ἐκμετάλλευσης και τῆς ἀφυσώσεως τών λαών.

Αντί πινακίου φακῆς "πολοῦν τά πρωτοκίδια τους", πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν ἐλευθερία και ἀνεξαρτησία τους, γιά νά ἐνταχθοῦν σάν μισθάρνα ὄργανα, ἐνσυνείδητα ἡ ἀσυνείδητα, στίς δυνάμεις τοῦ κακοῦ και τῆς ἀδικίας.

Έτσι σήμερα βλέπουμε, ἕνα ὑπερκράτος πού λιπαίνεται και πλατύνεται θρεμμένο ἀπό τό αἷμα και τόν ἱδρῶτα τών "ἐλεύθερων" ἡ μισθωμένων σκλάβων, νά κινεῖ ὅλους αὐτούς τοῦς χασομέρηδες, κατά πάνω στοῦς δουλεπτάδες.

Στρατιές ὀλόκληρες, ἀπό παράσιτα και κηφήνες, ἀσχολοῦνται νά ἐλέγχουν, νά παραπλέμουν, νά φακελλώνουν, νά δικάζουν, νά φυλακίζουν, νά φορολογοῦν νά ἀστυνομεῦουν, νά ταλαιπωροῦν, νά βασανίζουν, νά ρουφοῦν σάν βδέλλες και σάν παρδοῖτα τό αἷμα τών "ἐλεύθερων" ἀλλά και τών μισθωμένων σκλάβων.

Αὐτά τά μισθάρνα ὄργανα μᾶζι μέ τά "γηνγενή καθάρματα" τῆς ντόπιας ἐξουσίας, ἀποτελοῦν τή βάση και τό κέντρο τῆς πυραμίδας τών ἐξουσιῶν, στήν κορυφή τῆς ὁποίας εἶναι θρονιασμένοι οἱ ἀρχόντες τών Έθνῶν πού κατευθύνουν τή ζωή και τή μοῖρα μας.

- Σήμερα στήν πατρίδα μας, κατά παράδοξο τρόπο ἀναπτύσσονται δύο δυνάμεις οικονομικοῦ συγκεντρωτισμοῦ, φαινομενικά ἀντίθετες, σέ βάρος τοῦ μικροῦ ἐλεύθερου ἐπαγγελματία.

Διογκώνεται τό μεγάλο ἐμπορικό και βιομηχανικό κεφάλαιο, πού αὐξάνει τά κέρδη του, τά προνόμιά του και τήν ἀσυνείδητα του και παράλληλα:

Τό ίδιο τό κράτος ὑποκαθιστῶντας τόν ἰδιωτικό τομέα, ἀποκλειστικά και μόνο σέ βάρος τοῦ μικροῦ ἐλεύθερου ἐπαγγελματία, ἀσκέει ἐμπορία μέ τήν ὁργάνωση τών κρατικῶν "συνεταιρισμῶν" και ἐπιχειρήσεων (τύπου ΠΡΟ-ΜΕΤ), στίς ὁποῖες παρέχει προνόμια σκανδαλώδη.

Αὐτά εἶναι ἀποτελέσματα τῆς τερατώδους συνύπαρξης και συνεργασίας, ἀπό τή μιᾶ μεριά ἑνός χωρίς προηγούμενο καπιταλιστικοῦ συγκεντρωτισμοῦ, μέ τήν ἐνταξίμας στήν Κινική Ἑυρωπαϊκή Ἀγορά τών μονοπωλίων και ἀπό τήν ἄλλη τοῦ "σοσιαλιστικοῦ" μετασχηματισμοῦ, πού ἐφαρμόζει ἡ παρούσα κυβέρνηση, συστήματος πού προωθεῖ και ἐλέγχει τόν συγκεντρωτισμό, μέ τήν ὁργάνωση κρατικῶν ἐλεγχόμενων "συνεταιρισμῶν" στήν παραγωγή και στήν διὰκλινση τοῦ ἐμπορίου, στοῦς ὁποίους παρέχει ἀνισοεξουσιοδότητες και σκανδαλώδη προνόμια, ἐναντί τῆς μικρῆς ἀνεξάρτητης παραγωγῆς και τοῦ ἐλεύθερου ἐμπορίου.

Έτσι τό κράτος και τά μονοπώλια συνδυάζονται γιά νά χειραγωγήσουν τήν οἰκονομική ζωή.

Όμως, συρικνώνοντας και ἀφανίζοντας τήν ἐλεύθερη, δημιουργική, αὐτοδύναμη και ἀνεξάρτητη μικρή οἰκονομία, τό ΚΑΠΙΤΑΛΟΚΡΑΤΙΚΟ αὐτό τέρας τοῦ συγκεντρωτισμοῦ, ἀφανίζει ἀπ' τή ζωή μας τήν ποιότητα, τήν ὁμορφιά, τήν εὐτυχία, τήν ἰδέα τῆς ἐλευθερίας...

Όσοι δέν εἴμαστε ἀκόμα νοῦμερα, στήν ὁργάνωση τοῦ μεγάλου ἐμπορίου και βιομηχανικοῦ κεφαλαίου, ὅσοι δέν εἴμαστε ὑπάλληλοι γραφειῶδες, ἀ-βούλα και ἀνελεύθερα ὄργανα τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἐλέγχου και καταστολής, ὅσοι ζοῦμε ἀκόμη τήν ὁμορφιά και τό μεγαλεῖο τῆς μικρῆς αὐτοδύναμης ἐλεύθερης οἰκονομίας, στήν παραγωγή και στήν διὰκλινση τών ἀγαθῶν, θά ὀδηγηθοῦμε σύντομα ἡ ὑπάλληλοι κάποιου μεγαλοκαταστήματος τῆς γειτονιάς μας, ἀν εἴμαστε ἔμποροι, ἡ θά ἐνταχθοῦμε σάν νοῦμερα στοῦς διάφορους κρατικούς "συνεταιρισμούς", ὅπου μιᾶ γραφειοκρατική ἀριστοκρατία δέν καλοπερνᾷ ἀπό τό μόχθο μας και θά ἡδονίζεται ἀσκώντας τήν ἐξουσία, ἐφ' ὅσον ἀνήκουμε στοῦς ἐλεύθερους παραγωγούς και βιοτέχνες.

Τά διάφορα συνδικάτα πού ἀντιπροσωπεύουν ἤδη τήν ἐργατική, βιοτεχνική, παραγωγική και ἀγροτική συμφέροντα εὐνομήνα μέ προνόμια και ἐξουσίες ἀπό τό κράτος, ὅχι μόνο θά κατευθύνουν τόν τρόπο ζωῆς και παραγωγῆς, ἀλλά θά διοχετεύουν ἐπιδέξια τά χρήματα τών ἐργαζομένων, πρὸς ὄφελος και θησαυρισμοῦ τῆς στρατιᾶς τών μανδρινῶν, τών ἐργατοπατέρων, και ὅλων τών μικρῶν και μεγάλων "προστατῶν" τοῦ λαοῦ.

Σήμερα ὁ μικρός ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας, ἐνῶ ἐλέγχεται και ταλαιπωρεῖται και ἐξοδεύει χρόνο και δίκωκεται ἀπό τοῦς χασομέρηδες πού τόν ἀστυνομεῦουν, ἐνῶ ἀφαιμάζεται ἀπό τοῦς διάφορους κρατικούς ὁργανισμούς μέ τήν ἐπιβολή τῆς ἀμεσης και ἐμμεσης φορολογίας, ἐνῶ ὑφίσταται τίς ἀντιμίσθας και τήν αἰσθηση τών λειτουργικῶν τῶν ἐξόδων, μέ τόν ἐλέγχο, τόν περιορισμό ἡ και τή μείωση ἀκόμη σέ ἀρκέτες περιπτώσεις τών ποσοστῶν στόν κέρδη του, δέν ἀπολαμβάνει σχεδόν καμμιάς κρατικῆς παροχῆς και βοήθειας.

Δέν παίρνει κανένα δάνειο μέ εὐκολίες και ἐλαφρύνσεις.

Δέν παίρνει καμμιά ἀξιοπρεπή σύνταξη.

Δέν παίρνει ἐφ' ὅπαξ, ὅπως οἱ περισσότεροι προνομιούχοι τῆς ὑπαλληλικῆς ἀριστοκρατίας.

Δέν ἔχει ταμεῖο ἀνεργείας...

Δέν ἔχει πενθήμερο ἐργασία, ἀλλά πιεσμένος ἀπ' τίς περιστάσεις δουλεύει σάν σκάβος νυχθημερόν και σέ 24ωρη βάση...

Βέβαια, κατά τό Σύνταγμα, "οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου Ἕλληνες και Ἕλληνίδες ἔχουν ἴσα δικαιώματα και ὑποχρεώσεις".

Αὐτή τή μοῖρα πού μᾶς ὀρίζουν, ὅσοι διακατέχονται ἀπ' τήν ἐξουσιαστική πανούκλα και ἀπ' τή μανία τῆς φυλαργυρίας και τῆς συσσώρευσης, πρέπει μέ κάθε τρόπο νά τήν ἀποτινέξουμε.

Αφοῦ κατανοήσουμε πρῶτα, τήν ἐκταση και τίς διαστάσεις τοῦ κακοῦ γύρω μας μέσα μας, πρέπει νά ἐξετάσουμε και νά δοῦμε τοῦς τρόπους και τά μέσα πού θά ὀποῖα θά συντηρήσουμε, κάτω ἀπό τό πέλμα τῆς ἀλήθειας, τοῦ δίκαιου, τοῦ σωστοῦ, τῆς ὁμορφιάς, τῆς ἁρμονίας και τῆς ἀρετῆς, ὅλα ἐκεῖνα πού συνθέτουν τήν καινούρια μορφή δουλειᾶς και ἀποκτήνωσης τῆς ἐποχῆς μας.

Θά συνεχίσουμε σέ ἄλλο κείμενο, ὅχι μέ διαπιστώσεις και καταδείξεις, ἀλλά μέ θέσεις και λύσεις, πού θά ἐξαρτῶνται μόνο ἀπό ἑμᾶς και θά πηγάζουν ἀπό τή φυσική τάξη πραγμάτων, πάνω στή δημιουργική δουλειά και τόν ἀληθινῶ, φυσικό, ἀνεξάρτητο και αὐτοδύναμο συνεταιρισμό, τήν ἀνταλλαγή και διὰκλινση ἰδεῶν, τήν ἀρνηση και τήν μαχητική διεκδίκηση.

Αν κοιτάξουμε τό μέλλον, ὅχι σάν ραγιάδες, μέ ὑποταγή και χαρτοπόλεμο, ἀλλά σάν ἐλεύθερα ἄτομα, μέ ὀδόνικτα τά μάτια μποροῦμε ν' ἀλλοδώσουμε τά πάντα, γιά μᾶς και τά παιδιά μας.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ
ΜΗΛΟΠΑΡΗΓΑΚΗΣ

